

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
September 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹ ਗਤੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਤਮਾ ਤੇ ਕਟ (ਜੰਕ) ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਟ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਵਿਕਾਰ। ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਕਟ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਵਲ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਥੇ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਦੂਜਾ ਬੁਰਾ। ਕਰਮ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਧੂ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਨਾ ਆਏ ਤੱਕ ਤਕ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਪਤਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਪਾਵਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਸੇ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਸੇ ਪਤਿਤ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕਣ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਹਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਥੀ ਹੋ ਨਾ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਪਾਵਨ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਗੋਰਾ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਜੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੈ ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ - ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਲ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਆਈ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸ਼ੁ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸੇ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੂਦ੍ਰ ਸਮਾਨ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਗੰਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤਾਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਤਾਂ ਵੱਜ ਨਾ ਸਕੇ। ਦੋਨੋਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਾਚਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫਿਰ ਲੱਜਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸਮਾਚਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿਚ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ! ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਰੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਇਹ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਫਿਰ ਵੈਸ਼ਯ ਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ। ਜਗਤ ਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵਿਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੁਲ

ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰੈਸ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਬੜੀ ਗੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਖਿਚਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਏਜ, ਇਹ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜ। ਕਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਕਟ ਉਤਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ। ਬਹੁਤ ਕਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਟ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਪਤਿਤ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਵੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੇ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਝੱਗੜੇ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ - ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਲੋਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਮੇਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ, ਜੇ ਮੇਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਜੋਤੀ ਆਦਿ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਠੇਕਰਾਂ ਨਾ ਖਾਣ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਜਾਕੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ? ਇਹ ਰਸਮ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੱਖਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੰਥ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਡਣ ਲਗਦੇ ਹਨ - ਫਿਰ ਕੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਤੋਂ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਐਵਰ ਵੈਲਦੀ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਯੋਗੀ ਦੀ ਉਮਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭੇਗੀ ਦੀ ਘੱਟ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ। ਸਭ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਏਸਾਲਟ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੇਝਰਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੋਤੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਨਾ ਹੋ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਊਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਤਬਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜਿੰਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੇਬਚੀਨੀ (ਤਾਕਤ ਦਾ ਮਾਲ) ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬਗੈਰ ਇਵੇਂ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਫਿਰ ਗੰਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ। ਪਰ ਸਮਝਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ। ਇਹ ਚਲਾਕੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸੱਚ ਦੀ ਥੋੜੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਡੁੱਬਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗ ਦੀ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਟ (ਜੰਕ) ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਤਰਫ਼ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
2. ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭਵ:
ਜੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੱਭਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਤੱਦ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਰਿਯਾਦਾਵਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਦਮ ਹਨ, ਕਦਮ ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚਣਾ।

ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ

“ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ”

ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ : ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪੂਜਯ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪੂਜਯ ਬਣਨਗੇ, ਇਹ ਉਤਰਨਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜਿਗਿਆਸੂ : ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਇਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਚੜ੍ਹਣਗੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਜੇ ਚੜ੍ਹਣਗੇ ਫਿਰ ਵੀ ਡਿੱਗਣਗੇ ਫਿਰ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ? ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਅਲਮਾਇਟੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਖੇਡ ਨੂੰ ਵੇਖ ਆਪ ਥੱਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ 4 ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀ, ਗਰਮੀ ਆਦਿ ਦਾ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ?

ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ : ਬਸ, ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਖੂਬੀ ਹੈ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੀ, ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਖੂਬੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੱਦ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਸੇਕੇਂਡ ਬਾਏ ਸੇਕੇਂਡ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੱਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਮਝ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲ ਗਈ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਜੇਕਰ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੀਏ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਸਮਝੀਏ ਜੇਕਰ ਖਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਫਿਰ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਵੈਸੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਘਰਾਣਾ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੁਣ ਹੀ ਉਹ ਸੁੱਖ ਲੈ ਲਈਏ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਹੁਣ ਕੋਈ ਜੱਜ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੱਦ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗਾ ਤੱਦ ਉਸ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਹਾਸਿਲ ਕਰੇਗਾ ਨਾ। ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਹੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਰਕੇ ਇੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾ ਕਰ ਦੈਵੀ ਰਾਇਲ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੀ ਆਏ ਪਰ ਘੱਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਸਤਯੁਗੀ ਦੈਵੀ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣੇਗੀ, ਬਲਿਹਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤੇ ਦੀ ਹੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

“ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸਰਵ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ”

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਜੱਦ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾ ਵੀ ਉਠਾ ਸਕਣ, ਸਾਡੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ ਪਰ ਸਭ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਗੇ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੈਕਸਨ ਵਿੱਚ ਪਦ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਗਰ

ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਮਤਲਬ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਬੇਲ ਬੇਲਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਪਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੇ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਣਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ - ਸ਼ਾਮ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਹ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਜਾਂ ਗਾਈਡ ਹੋ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਆਤਮਾ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵੇਗੀ? ਮਨੁੱਖ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਅਮਰਨਾਥ ਪੁਰੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਕੱਲਾ ਅਮਰਨਾਥ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਪਰਮਧਾਮ ਫਿਰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਉੱਥੇ ਕੋਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਰਾਈਟ ਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ ਟਾਲੇ ਨਹੀਂ ਟਲੇ। ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਹਸਪਤਾਲ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਿੱਧ ਵਿੱਚ ਮੂਲਚੰਦ ਸੀ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਦਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਅੰਨ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ੍ਹ ਤੇ ਠੰਗੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਜੋ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ, ਉਹ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਖੋਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਜੋ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਗਾਈਡ ਟੂ ਹੈਵਿਨ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਗਾਈਡਜ਼। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਈ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ ਦੁਖ ਤੋਂ। ਦੁਖ ਹੈ ਹੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਸੁਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਾ ਹੀ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਪੇਪਰ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਗਵਰਨਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉ

ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲਵੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਪਾਵਨ। ਪਾਲਬੱਧ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਵੀ ਦਿਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰੋ, ਪਰੰਤੂ ਭਵਿੱਖ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਧਰਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਸਭਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਰਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੀ ਅੱਧਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੰਨਿਆ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਰ ਕੰਨਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਯਾਦਗਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੜ੍ਹੀਪਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਾਣ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਂ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਨਾ ਚੋਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੈਵਿਨ ਦੇ, ਮੁਕਤੀ- ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦੇ ਪੰਡੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਉਹ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਦੇਖੋ, ਸਾਡਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟਿਆ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਨਾਮ ਉਦੋਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਕੋਡੀ ਅਤੇ ਹੀਰੋ ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਲਖਪਤੀ ਜਾਂ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹੋਣ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਉਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧੰਧਾ ਹੈ ਨਾ। ਛੁੱਟੀ ਲੈਕੇ ਜਾਈਏ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਕੋਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਵੇਂ ਹੀ ਥੋੜੀ ਗਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਖਿਆਲ ਕਰੀਏ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਟਾਈਮ ਕੱਢਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਲਈ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਠਹਿਰੇ। ਵਜ਼ੀਰ ਰਾਏ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ, ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸਲੋਗਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ 'ਬੀ ਹੋਲੀ ਐਂਡ ਰਾਜਯੋਗੀ'। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਵੀ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ ਹੋ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ ਨਾ ਕਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ, ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ ਨਾ ਪਾਪ ਨਾ ਪੁੰਨਯ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਲਿਆਣ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਨ, ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ - ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ।

ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਪੇਪਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖਦੀ ਹਾਂ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ

ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਠ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਗਈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਬੱਚੀ ਵੀ ਬੜੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਲਿਖਾਂਗੇ, ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਪਰ ਸੱਚ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਬੱਚੀ ਨੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੱਤ ਸੀ। ਜੱਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਮਿਯੂਜ਼ਿਯਮ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਫੇਰ ਦੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਕਰੀਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਜਰੂਰ ਸਮਝਣਗੇ, ਜੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰੋ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਦੂਰ ਕਰੀਏ। ਖਿਟਪਿਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਅਬੋਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੀ - ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੁਣੋ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਦਗਤੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਜੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਨਿਕਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਏਗਾ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਗਰੀਬ ਦੀ ਕੋਈ ਨਾ ਸੁਣੇ ਗੱਲ। ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਭਵਿੱਖ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਸੇਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੇਕਿੰਡ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਕੋਈ ਸੀਨ ਵੇਖਕੇ ਹਾਰਟਫੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਇਹ ਹੀ ਉੱਛਲ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਐਡਵਾਈਜ਼ ਦਈਏ। ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ।

ਵਰਦਾਨ:- ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਕ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ। ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥੂਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਸਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਤਪਰ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਮਨਸਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾ ਦੋਨੋਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨੈਚੁਰਲ ਬਣਾਓ। ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਣ ਗ੍ਰਾਹਕ ਬਣੇ ਪਰ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਨਾ ਭੱਜੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ, ਅਨਨੈਨ ਵਾਰੀਯਰਸ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਜੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਲਕਸ਼ਯ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈਕੇ ਹੀ ਛੱਡਾਂਗੇ... ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਜੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਵਿਜੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਦੇ ਮਹਾਮੰਤਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਸਾਕਾਰ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਯਾਦ ਆਏਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਕੜਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਇਸ ਟਾਈਮ ਟੀਚਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੇਨੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਇਹ ਵੀ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੀ ਜਾਸਤੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਵੀ ਹੈ, ਕਮਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਧਨ ਵੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਭੱਜਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵੀ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਯੋਗੀ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ। ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ, ਯੋਗੇਸ਼ਵਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ ਬਣੋਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰ। ਆਪ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ, ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਹੀ ਆਤਮਾ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਿਕ ਨਾਮ ਸੀ ਫਿਰ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਮਰ ਗਏ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਪਾਰੂ ਪੁਲਬੱਧ ਦਾ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਾਣੀ ਚਲਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਦਾ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਰਾਯਲ ਹਾਲ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਇੱਕੱਠੇ ਬੈਠ ਸੁਣਨਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਾਹੁਕਾਰ ਵੀ ਰੰਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਪੇਟ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਬਰਸਾਤ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗੀ। ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲਾਮੀਟੀਜ਼ ਤਾਂ ਆਉਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਲਈ ਬੰਬਜ਼ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲਾਮੀਟੀਜ਼ ਆਦਿ ਫਿਰ ਹਨ

ਇੱਥੇ ਦੇ ਲਈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਗਦ ਦੀ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੱਦ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਖੁਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬੜਾ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅੰਤ ਵਿਜਯ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਜੈ-ਜੈਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਘਿਉ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਬਹਿਣਗੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਘਿਉ ਆਦਿ ਖਰੀਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਗਾਵਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਹਿਸਟਰੀ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖ ਦੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਜੇ ਸੈਸੀਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਹੇਗਾ ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਹੈ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸੁਰਯਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਕੱਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਮ - ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੱਲ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰ ਵਿਜੈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਥੋੜੀ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ - ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੂਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇੰਕਾਗਨੀਟੇ ਵਾਰੀਅਰਸ। ਅਣਨੋਨ ਬਟ ਵੈਰੀ ਵੈਲ ਨੋਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀਅਰਸ ਸਮਝਣਗੇ? ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਪੈਰਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪਾਈ ਫਿਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਗੁਡ, ਬੈਟਰ, ਬੈਸਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਖੁਦ ਵੀ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਕੱਠਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਵਿਚਕਾਰ ਦਲਾਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਲੱਗੀ ਹੈ ਉਸ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼ਿਵ ਸਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਖਾਣੀਆਂ ਜੋ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹੁਣ ਭਰਤੁ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਖੇਦ ਕੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਸਭ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਲਾਈਟ ਆਦਿ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਨੈਚਰਲ, ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਇਥੇ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੈਲੀਕੋਪਟਰ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ, ਬਟਨ ਦਬਾਇਆ ਇਹ ਚੱਲਿਆ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਫੁਲਪਰੂਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਮਸ਼ੀਨ ਆਦਿ ਖਰਾਬ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਘੁੰਮਣ - ਫਿਰਨ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸਭ ਸੁਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਾਮਪ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿੱਥੇ ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਕਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸ੍ਰਾਗ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ ਗੰਗਾ - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਮਬੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸੁਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੈਣਾ ਹਿੰਸਾ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਾਰਟਰ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੋ ਫਿਰ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾ ਨਾ ਰਹੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਿੱਛੋਂ ਮੰਦਿਰਾਂ

ਆਦਿ ਨੂੰ ਆਕੇ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੀ ਤਾਂ ਸਰਟਨ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵੱਧਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਤਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਪੁੱਛਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਇਹ ਵੀ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮੈਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਵਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਹਿਊਮਨ ਅਸਵ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਹਾਂ - ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੱਦ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ ਕਰਮਇੰਗੀਆਂ ਵਸ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਹੀਨ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਅੰਤਿਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸੀਨ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹਿਮੰਤਵਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰਾਲ ਸੱਮਸਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਸੀਨ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਹਲਚਲ ਦੀ ਸੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਸੱਮਸਿਆ ਵਿਕਰਾਲ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਾਲ ਸੱਮਸਿਆ ਵੀ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜਿਸਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਆਲੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣੋਗੇ, ਉਦੋਂ ਭਾਰਤ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣੇਗਾ, ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ - ਚਲਣ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਰਾਇਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠਾਪਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਵੇ। ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਲੱਗੇ ਰਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਬਦਲ ਜਾਏ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਬਦਲੋਗੇ ਹਮ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਰਥ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਦੀ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ, ਸਭ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਇਤਨਾ ਖਿਆਲ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਬਗੀਚਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਲੀ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ। ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਗੀਚਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਦੁੱਖ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਫੱਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦੇ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਅਜਾਮਿਲ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਾਓ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਕਤ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਹੈਡਜ਼ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਬਸ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿੱਖਦੇ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਕਿਧਰੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਣ ਸਨ - ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਇੱਕਦਮ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੋ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਾਇਕ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਾਇਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾਓ। ਪਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਗਾਰਡਨ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੂਬਸੂਰਤ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਗੋਰਾ, ਕਿਤੇ ਸਾਂਵਰਾਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਭ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿੱਠੇ - ਪਨ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਸਕੇ। ਖੁਦ ਹੀ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੀਰ ਪੂਰਾ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਤੀਰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਰਹੋ।

ਦੁਜੀ ਗੱਲ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਤਾਰਾਂ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਤਾਰਾਂ ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਣ ਤਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਵੀ ਇਸਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲੇ। ਤਾਰਾਂ ਦੇਰ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਐਡਰੈਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਯਰ ਆਫ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਤਾ, ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਕਿਵੇਂ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਰਚਨਾ ਰੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਚੇਟੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਚੇਟੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦ੍ਰ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਰਚਣਗੇ?

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਅੱਡਾਪਸ਼ਨ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਖੁਦ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੂੰ ਰਾਖੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੰਨਣਗੇ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੈਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਵਾ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਭ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਭੈਣ - ਭਾਈ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੁਣੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਜਿੱਤ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਗਤ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਾਖੀ ਬੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਖੀ ਬੰਨਵਾਉਣ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ। ਵਿਕਾਰ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਗਤਜੀਤ ਮਤਲਬ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਜਗਤਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਉਹ ਫਿਰ ਸੀਤਾ - ਰਾਮ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਬਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਜਿੱਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੰਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਨੰਬਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚਾ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਪਰ ਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਲਈ ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਕੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਵਾਰੀਅਰਸ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਵੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਨੱਚਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਛਲੀਆਂ ਤਾਰ ਤੇ ਲਟਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਉੱਪਰ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਲਦੀ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜੇੜੀ ਨੂੰ ਦੌੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇੜੀ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੈਰ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੌੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦੌੜੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਦੋਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ - ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਮ ਦੀ ਅੱਗ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਉਸਨੇ ਡਿੱਗਾਇਆ। ਡਿੱਗਣਾ, ਨਾ ਡਿੱਗਣਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕੋਈ ਧੱਕਾ ਥੋੜੀ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਡਿੱਗੇ ਕਿਉਂ? ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਖਾਨਾ ਖਰਾਬ, ਜੇਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਤੇ ਤਾਰਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਣ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਏ। ਕਿਨਿਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਾਪ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਵੀ ਲੱਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਪਾਰੂ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂੱਜੇ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤੇ ਉਤਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਰਮ ਤਵਾ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਠਹਿਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ, ਝੱਟ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ - ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਝਣਗੇ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਗੰਜ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਸਮਝ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਮਾਨੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਉਹ ਅਸਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਨ ਵੀ ਲੱਗੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਬਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਮਾਣ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ। ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ, ਗਿਆਨੀ - ਅਗਿਆਨੀ, ਮਾਇਆਜੀਤ ਜਾਂ ਮਾਯਾਵਸ਼, ਗੁਣਵਾਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੇ ਅਵਗੁਣਵਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੋ ਪਰ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨੇਹੀ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣਾਉਣਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਤਾਂ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਚਾਰ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਜਿਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਜਦੋਂ ਜਿਸਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਹੀ ਸਮੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ... ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ, ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਦੀ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਰਮਪਿਤਾ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਇੱਕ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਤਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤਕ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋ ਗਈ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਵੇਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਵੀ ਵਿਚਿੱਤਰ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਚਿੱਤਰ ਪਾਰ੍ਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸੰਕਰ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਪਾਲਣਾ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਕ ਅੱਖਰ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਯਾਨੀ ਵਿਚਾਰ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਮੁੱਖ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫੈਮਿਲੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤੱਦ ਆਤਮਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ। ਬਗ਼ੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਬਾ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ ਤੋਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਤੱਦ ਹਨ ਜੱਦ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਹਿਣਾ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਕਪੜੇ ਪਹਿਣਕੇ ਆਉਂਦੇ ਫਿਰ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਪੜੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸਰੀਰੀ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ ਕਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਕਈ ਧਰਮ, ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ

ਜੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਤਿਉਹਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਜੱਦ ਆਏ ਹਨ ਤੱਦ ਫਿਰ ਹੋਰ ਤਿਉਹਾਰ ਬਣੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਆਇਆ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਲਿਖੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇ ਵੀ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕਣ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਥੋੜੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ ਹਨ। ਜੇ ਜੋ ਧਰਮ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਉਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਸੇ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਜਯੰਤੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਯੁਗ। ਉਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕੱਦ ਹੋਈ ਉਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਆਦਿ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਲੀ ਡੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੀ ਦੀ ਵੀ ਤਿਥੀ - ਤਰੀਖ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਲਪ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਧੇ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਢੇਰ ਸੰਖਿਆ ਆ ਗਈ, ਬਾਕੀ ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਫਿਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕਲਪ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ, ਕਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਹੱਲੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਜੱਦ ਲੜਾਈ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਲੱਗਦੀ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਣ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅੰਡਰਸਟੈਂਡ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਤਾਂ ਅਰਥਕਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਜਰੂਰ। ਦਿੱਲੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸੀ, ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬਾਬਾ ਰਿਵਾਈਜ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਪੁਆਇੰਟਸ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਏਗਾ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ, ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕੋਈ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਹੈ ਅਲੈਕਿਕ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਤਕ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਬਾਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬੱਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੈਕਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਰਥ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਰਥ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਰਥ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਰਥ ਕਾਇਮ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਫਿਰ ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਥ ਤਾਂ ਮੁਕਰਰ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਥ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਤਨ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਬਹੁਤ ਵੇਲਊਏਬਲ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਜੀਵਨ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੇਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਮੁਖ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਮਦਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਪਦ ਕੌਣ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ, ਭਾਈ - ਭੈਣ, ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿੰਨਾ ਚਲਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਘੱਟ ਚਲਣਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਦਵੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਤੇ ਥੱਲੇ ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਬਾਪ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈੱਸ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਠਹਿਰੇ। ਉਹ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਬੇਲੋ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਣਗੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਦਾ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਨਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਰਵਾਂ ਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. 21 ਜਨਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਈਸਲੈੱਸ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਜੀਵਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਜੇਗੀ ਭਵ:
ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ ਮਤਲਬ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੰਧੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੀ ਸਰਵ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਖਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਿਜਯੋਗ ਲੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿਣਾ ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

“ਰੂਹਾਨੀ ਫ਼ਿਲ”

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਉਦੋਂ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਵਰੂਪ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਸਕਾਰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅਨਾਦਿ ਸੰਸਕਾਰ, ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ, ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? 84 ਜਨਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਿਸ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮੀਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਕਾਲ ਦਾ ਪਾਰੂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਆਪਣੇ ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ, ਅਨਾਦਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹੀ ਅਭਿਆਸ ਜਿਆਦਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਜੀਤ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ ਖਿੱਚਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਫ਼ਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ਼ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਹੌਲ ਹੋਵੇ, ਹਲਚਲ ਹੋ ਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਨਾਉਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ ਇਹੀ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਚਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਟਾਈਮ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਈਮ ਲੱਗਣਾ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਫਾਇਨਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਦਾ ਪੇਪਰ ਕੁਝ ਸੈਕਿੰਡ ਅਤੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਅਚਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੰਬਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਚਲ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਲਗਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਮਨ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕੋ। ਫਾਈਨਲ ਪੇਪਰ ਹੈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੌਖਾ। ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੇਪਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਵੀ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੋਵੇ।

ਦੇਹ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਭਵ, ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮਰੱਥ ਸਵਰੂਪ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੈ? ਲੋਕ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਚਲ ਰਹੋ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਭ ਲਾਸ਼ੂ ਦਾਵ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਖਿੱਚਣ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਨਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖੋ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੋ।... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਭਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸੁਣਾਇਆ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਾਂਸ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਵਲ ਫੁਲ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰੱਖੋ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਨਣਾ ਜਾਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਇਹ ਅਧਾਰ ਇਸੇ ਅਭਿਆਸ ਤੇ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ? ਸਮੇਂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੇ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ ਜਾਂ ਹੁਣ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ? ਇਸੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸ਼ਟ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੋਟੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਨੰਬਰ ਮਿਲਣਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਹਲਚਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਸ ਬਿੰਦੀ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕ ਜਾਵੇ। ਬਿੰਦੀ ਹਿੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਕਿ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ... ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ ਵਾਰ ਵੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਸ਼ੂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਸਭ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਕਰਮਾਤੀਤ, ਕਰਮਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਫੁੱਲਫੇਰਸ, ਇਹ ਵੀ ਫੁੱਲਫੇਰਸ, ਪਰ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਵਿਜੈ, ਵਿਜੈ ਦੇ ਨਗਾੜੇ

ਵਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਝਾ ਲਾਸ਼ੂ ਪੇਪਰ ਕੀ ਹੈ। ਸਭ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨੰਬਰਵਨ ਆਉਣਾ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਨ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਵਨ ਆਵੇਗੇ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ, ਵਿਅਰਥ ਸਮਾਂ ਲਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨੰਬਰ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚਾਰੇ ਹੀ ਪਾਸੇ ਚੈੱਕ ਕਰੋ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਸਮਝਾ! ਕਵੈਸ਼ਚਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਟਾਇਮ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਕਵੈਸ਼ਚਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਅੱਛਾ।

ਇਹ ਸੀਜਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਭੰਡਾਰਾ ਖੋਲਿਆਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਖੁਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਵੀ ਲੈਣ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਲੈ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਦਾ ਬਦਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਹੈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਜੋ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਸੀਜਨ ਦਾ ਫਲ ਖਾਓ। ਫਲ ਹੈ ਮਿਲਣ, ਵਰਦਾਨ। ਸਾਰੇ ਸੀਜਨ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੌਜ ਮਨਾਂ ਲੇ। ਫਿਰ ਸੀਜਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਖਸ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਮੰਗ - ਹੁਲਾਸ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਘੱਟ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਜ਼ਲਟ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਕਲਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਲਦੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਹੈ। ਕਿਨ੍ਹੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਰਤਨ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਹਨ ਸਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਸਭ ਮਹਾਰਥੀ, ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਮਹਿਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੇ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਕੁਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋ? ਅੱਛਾ।

6-9-20 ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ

"ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ" ਰੀਵਾਇਜ਼ 19-3-86 ਮਧੁਬਨ

" ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੇਲਾ"

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਗਵਾਨ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੋਜ਼ ਫਲਾਵਰਸ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਪੁਸ਼ਪਾ ਦੀ ਰੌਣਕ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸਦਾਕਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਦੇ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧੁੱਪ ਜਾਂ ਮੌਸਮ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਰਝਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸ੍ਵੇਦ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰ ਕਿਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਵੇਗੀ? ਜਿਸ ਦੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਵੱਲ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਗਵਾਨ ਸਦਾ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਗਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ। ਮਾਲਿਕ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਪਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਪੁਸ਼ਪਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਸ੍ਵੇਦ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਪੁਸ਼ਪਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਹ - ਰਿਹਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਭੋਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਜੋ ਗਾਇਨ ਹੈ ਮਨ

ਇੱਛਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਜਾਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਨੁਭਵੀ ਹੀ ਜਾਣੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੁੱਖ ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਰੁਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਾਹ ਮੇਰੇ ਰੁਹਾਨੀ ਗੁਲਾਬ ਤੁਸੀਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ। ਸਮਝਾ!

ਮੁਰਲੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਣ - ਸੁਣ ਕੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਵੰਡਣ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਯੂ. ਕੇ. ਅਰਥਾਤ ਓ. ਕੇ. ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ? ਥੈਕ ਯੂ। ਥੈਕ ਯੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਥੈਕ ਯੂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਏਗਾ ਨਾ! ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਕਈ ਵਾਰ ਥੈਕ ਯੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਦੀ। ਯੂ. ਕੇ. ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਨਾ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਰਗ ਵਾਲੇ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲੇ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਜੇ ਨਵੇਂ ਸਮਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਯੂ. ਕੇ. ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਅੱਜ ਯੂ. ਕੇ. ਦਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੱਗ ਸਨੇਹੀ, ਯੱਗ ਸਹਿਯੋਗੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਚੰਗੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਯਗ ਮਤਲਬ ਮਧੂਬਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਯਾਦ ਇੱਕ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲਿਫਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਮਧੂਬਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ, ਲਿਫਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ ਓਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੀਰੋ ਮੋਤੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਹੀਰੋ ਰਤਨ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੁਦਾਮਾ ਦੇ ਕੱਚੇ ਚਾਵਲ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਅਰਥ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਨੇਹ ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੁਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਧੂਬਨ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਮੁੱਲ ਰਤਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਨੇਹ ਦਾ ਦਾਮ ਹੈ। ਵੈਲਿਊ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੈ। ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਪਰ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਦਮ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਤਾਂ ਯੂ. ਕੇ. ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਯਗ ਸਨੇਹੀ, ਯਗ ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਦਿ (ਸ਼ੁਰੂ) ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਵੀ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗ, ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਰਹੇਗੀ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਧੂਬਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਹਿਜਯੋਗ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਦਿਲਵਾਲਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਲਵਾਲਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਦਿਲ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਛੋਟਾ ਸੈਦਾ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖ ਵੇਖੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵੀ ਤਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਯੂ. ਕੇ. ਦੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਨਾ ਨਿਕਲਿਆ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵੀ ਤਨਾ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਤਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਮਰੀਕਾ, ਯੂਰੋਪ, ਅਫਰੀਕਾ ਨਿਕਲੇ। ਸਭ ਤਨਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਤਨੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਮਜਬੂਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ-

ਵਰਦਾਨ:-

ਦੇਹ ਭਾਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਨਿਰਕਰੇਧੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣਚਿਤ ਭਵ

ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹ ਭਾਣ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰੋਧ ਆਉਣ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਜੱਦ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੱਦ ਕੋਈ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣਚਿਤ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪਕਾਰੀ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ, ਗਾਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਓ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਮੰਨੋ - ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਕਮਾਲ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿਖਾਓ ਤੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਇਆ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਵਤੰਤਰ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਈ ਬੱਚੇ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਸ਼ੂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹੀ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ੂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲੇ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਕੋਣ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ। ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲੋਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜਦਕਿ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਨਿਸ਼ਠ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ, ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੇ ਸੂਭਾਵ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਹਨ। ਕਈ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਹਨ ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਖ ਤੋਂ ਆਕੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਇਆ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਰਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਘਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੜਜੜੀ ਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸੀਤੀ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਥੱਲੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਪੂਜਯ। ਫਿਰ ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੈਸ਼ਯ, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾਰੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੰਗੇ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਪੂਜਯ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਪੂਜਯ ਹੈ ਫਿਰ ਹੈ ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤੇ ਪੂਜਯ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਪੂਜਾ। ਉਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੋ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਪਰ ਜਲ ਦੀ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ, ਪੰਛੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਨੇਕਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ, ਕਦੀ ਜੈਨੀਆਂ ਦੀ, ਕਦੀ ਆਰਿਯ ਸਮਾਜੀਆਂ ਦੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੈਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 5 - 7 ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨੰਗੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨੰਗੇ ਮਤਲਬ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨੰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ, ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਝਾੜੂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਧਰਮ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਨਾਟਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਸਲਾਮੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਾਚਿਜ਼ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਹੰਮਦ ਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ ਇਸਲਾਮੀ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ ਸੋਨੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਖਾਣਾਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚੜਾਈ ਕਰ ਕੇ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਨ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਪਤ। ਸੋਨਾ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਫੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦਿਗੰਮਬਰ ਜੈਨ ਸਭਾ ਵਾਲੇ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਸਭ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਧਰਮ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਕਲਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਉਹ ਸਭ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਔਲਾਦ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੀ ਠਹਿਰੇ ਫਿਰ ਵਿਆਹ ਵੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ, ਚੋਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਖੁਦ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੂਦੁ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਣ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਸੂਕ ਹੀ ਹੈ। ਆਸ਼ਿਕ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਬ੍ਰਾਇਡਜ਼, ਮੈਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਇਡਗਰੂਮ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਮੈਂ ਆਕੇ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵਧੀਆ ਕਰੈਕਟਰ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਕਾਨ੍ਹਦੇਵ ਵਿੱਚ ਟਾਪਿਕ ਰੱਖੀ ਹੈ। "ਮਾਨਵ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਦੀ ਜਰੂਰਤ।" ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੂੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਅਤੇ ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਉਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਆਏ ਹਨ! ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ। ਯੋਗ ਬਿਨਾਂ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜੋਹਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਅਲਮਾਇਟੀ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੰਡ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਖੰਡ ਹਨ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮਾਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਰਕੇ ਮਾਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਗਰ ਦਾ ਤਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਕਿਉਂ ਹੈ! ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬਣਿਆ ਹੀ ਹੈ ਧਰਮਾਂ ਤੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੈਰਾਈਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ, ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ ਹੀ ਵੈਰਾਈਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ, ਇਹ ਝਾੜ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਇਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਫਾਨ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਫਾਨ ਲੱਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਓ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੇਕ੍ਸ ਹੋਵੇ। ਮੇਕ੍ਸ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਖੁਦ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਕ੍ਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਰਸ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਸੰਸਥਾਪਕ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਫਿਰ ਸਭ ਹਨ ਅਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਾਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਹੈ ਦੇਵਤੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਅਮੁੱਲ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਾ ਬਣਾਏ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੈਂਡਸ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਸਭ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਸ਼ੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਿਲਟਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਫਿਊਜ਼ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਡਰਿਲ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਰੂਰਤ ਤੇ ਬੁਲਾ ਲੈਣਗੇ। ਰਫਿਊਜ਼

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਕੇਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਗੋਇਆ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਸੂਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨ, ਯੋਗ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਪਦ ਮਿਲੇ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਤੇ ਵੀ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਹੁਣ ਨਿਮੰਤਰਣ ਤਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। 5-10 ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਘੰਟਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਜਿੱਥੇ- ਕਿਤੇ ਲਿੱਖ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਵੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਐਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੁਖ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਠਹਿਰਾ? ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਟੀਚਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਵਿਲਾਈਜ਼ਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਬੋਲ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ:
ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਕੇ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਮੁਖ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਕਰ ਸਮਰਥ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਿਕਾਣਾ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਈ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗਤ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨਾ ਸਮੀਪ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਨਮੁੱਖ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਭਾਵ, ਸੰਸਕਾਰ, ਸੰਬੰਧ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣਾ ਅਰਥਾਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਹਿਲੇ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਸਮਝਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਹੈ - ਕਿਹੜੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ। ਕਲਪ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਗੋਡ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਹੈਵਿਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਪਰ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਦੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ - ਇਹ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਵਿਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈਵਿਨ ਅਤੇ ਹੇਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ - ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਦ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਝੱਟ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ? ਉਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਹੈ। ਠੀਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੇੜੀ ਥੈਲੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ? ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਆਂ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਸੂਰਗ ਹੀ ਰਚਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅੰਤ ਵਿਚ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿੰਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਜਾਮਿਲ ਜਿਹੇ ਪਾਪੀ, ਅਹਿਲਯਾਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ, ਭੀਲਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੁਰਾਣੀ

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਪੁੱਛੋ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਸੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਮਾਨਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਤਕ ਕੋਈ ਖੇਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵਾਰੀ ਰਾਜ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੱਤ ਹੈ, ਸੱਤ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਅਰਥ ਸਾਹਿਤ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਜਕਲ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਵੀ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਹੈ - ਬਾਪ, ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਗੇ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ? ਬੇਲੇ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਜਿਵੇਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬੈਰਿਸਟਰ ਵੱਲ ਜਾਏਗਾ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਭਗਵਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਰਥ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਰਥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਖ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਠਹਿਰੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਹੁਣ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਗੀਰਥ ਨੇ ਗੰਗਾ ਲਿਆਉਂਦੀ। ਕੀ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਂਦਾ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਕੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਨੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਥੋੜੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਜਟਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਥੋੜੀ ਆਏਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਈਟ। ਰਿਲੀਜਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਦੱਸੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਕਿਸ ਰਿਲੀਜਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ? (ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਿਲੀਜਨ ਵਿੱਚ) ਹਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਰਿਲੀਜਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ, ਜੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇਗਾ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਅੱਧਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਚੋਟੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੀ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੁਆਰਾ। ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂਡ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ, ਕਦੀ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ...। ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਕਦੇ ਸੀ! ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਨਰਕ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਨ ਮੋਟਰ ਆਦਿ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਹੁਨਰ ਵੀ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਈ ਸੁਖ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਜੇ ਸਿੱਖਣਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਾਇੰਸ ਸਿਖਕੇ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁਖ। ਫਿਰ ਇਹ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਮੌਤ ਦੇ ਬਗੈਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਸੁਖ ਵੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਰਥ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸੰਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਤਪੱਸਿਆ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾਏ, ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰ ਫਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਛੋ ਇਹ ਕਦੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਕੜਵੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ

ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੈਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੈ। ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੈਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਉੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਬੈਜ਼ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਗਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਦਾਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਥ। ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਰੋਜ਼ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਮਿੱਠੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ?
2. ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ, ਹੈਵਿਨ ਅਤੇ ਹੈਲ ਦਾ ਗਾਇਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਨੈਣਾ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਮਰਜ ਹੋਣ। ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਣ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਿਰਨਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਤੱਦ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ, ਸੁਤੰਤਰ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਮੈਂ ਪਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਨ", ਇਹ ਹੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਯੋਗ ਬਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੋ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਹ ਹੀ ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਇਰੀਆਂ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗ ਬਲ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲੋ। ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਂਗਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰੇਜ਼ - ਰੇਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਾ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਖਾਨ - ਪਾਨ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਓ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਓ ਹੋਰ ਕਿਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮੁਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ, ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਰਤਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀ ਬਾਪ ਕਦੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਕੀ ਆ ਕੇ ਕਰਣਗੇ, ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਡਿੱਗੋ ਹੋ। ਇੱਕਦਮ ਉੱਚ ਚੋਟੀ ਤੇ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੀਵ੍ਰਤਾ ਔਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪਤੀ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਨਿਉਛਾਵਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਦਾ ਵੀ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਬਹਾਦੁਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬਿਲਕੁਲ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖਣ ਤੋਂ ਵਾਲ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਝਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਜਾਮਿਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ - ਦੋ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਅਜਾਮਿਲ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਪਾਸਟ ਜਨਮ ਵਿਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਾਪ ਹੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਣ। ਪੁੰਨਿਆ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਪੈੜੀ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਡਿੱਗਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਿਲਵਡ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਨਿਉਛਾਵਰ ਜਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਜਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਬੱਚੀਆਂ ਜਦ ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੰਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਰਾਉਂਗਾ, ਜਾਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਦੋਨੋਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾਦਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਨਾ ਕਰਣਗੇ ਨਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਭੁੱਲੇ - ਚੁਕੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇ, ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਕੁੱਟੇ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਏਕਸਟ੍ਰੀਮ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਚਾਹੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇ। ਬਾਹਰ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿਥੇ? ਬਾਪ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਥੋੜੀ ਕਦੀ ਮਿਲਦੀ

ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੈ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਸੇ ਵੀ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪੁਲਿਸ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿਸਮਿਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਅੱਖ ਵਿਖਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਖ ਵਿਖਾਓ। ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਓਨਾ (ਖਿਆਲ) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ। ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਨਾ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਵੇ। ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪੂਜਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਹਿਣਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਚਲੇ। ਬੋਲੇ, ਆਪ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ? ਹਥਿਆਲਾ ਬਣਦੇ ਸਮੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਕਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਓ। ਇਵੇਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰੇ। ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਫਸੋਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਆਦਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਟੁਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿਚ ਗਏ, ਬਸ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਫਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਹੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਣ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੱਦ ਤਕ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਨਾ ਕਰੋ ਤੱਦ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਛਾਇਆ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਧੂ ਮਹਾਤਮਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋ। ਕੀ ਲੈਣ ਲਈ? ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਰੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਥੋੜਾ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਸਾਮੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੌਣ ਹੈ? ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਆਦਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਸ਼ੇਭਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ - ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਮਤਲਬ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੀ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਛੂਦੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ, ਮਛਲੀਆਂ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਚੰਗਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਯੂਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਰਿਫਯੂਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਖਤਮ। ਫਿਰ ਰਿਫਯੂਜ (ਕਿਚੜ੍ਹੇ ਦੇ ਡੱਬੇ) ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਕਿਚੜ੍ਹਾ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਯੂਜ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਵੱਖੋ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ, ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਘਮੰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਆਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਸ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਏ ਹਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਲੈਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਐਕਟਰਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਸੇ ਹੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਅਥਾਹ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਥੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰ ਤਾਂ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਫਸਟ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਰਿਫਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ, ਬਿਲਵਡ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਨਿਓਛਾਵਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਭੁੱਲੇ ਚੁੱਕੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪੀ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ: ਜੋ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪੀ ਰਤਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨਾ। ਅਨੁਭਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਭਵੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਨੁਭਵੀ ਕਦੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਗੁਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣੇ। ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦੇਹ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਕਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ (ਨਾਂਵ) ਨੂੰ ਤੁਫਾਨ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਚਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਂਵ ਡੁੱਬ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅੱਜ ਜੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੱਲ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਸਭਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੱਟੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਹ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਕੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਧਾਰਨਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ 63 ਜਨਮ, ਦਵਾਪਰ ਯੁਗ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ, ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ। ਪਤਿਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਣਾ। ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੇਕਰ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੁ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੇ ਇਹ ਐਮਰਜੰਸੀ ਲਾਇਟ ਆਈ ਹੈ, ਜੇ ਬੈਟਰੀ ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਾਵਰ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਭਰਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਚਾਰਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਚਾਰਜ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਭਰ ਕੇ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਕਮਾਈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬੈਟਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਸੱਚਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬਿਨਾਂ ਜੋਤੀ ਜਗੋਗੀ ਕਿਵੇਂ? ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ, ਫਿਰ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲੋ, ਹੁਣ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਦਿਨ, ਨਰਕ ਹੈ ਰਾਤ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਮਿਟ੍ਰੀ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਮਿਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਬੈਟਰੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦਾ ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀਆਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਓ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਆਪ ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਜ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਤਾਕਤ ਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਘਰ ਜਾਣਾ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਯਰ ਘਰ ਤੋਂ ਸਸੁਰਘਰ ਵਾਲੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਬਾਪ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਸਿੰਗਾਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮਤਲਬ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਮਨਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਸੈਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ? ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਉੱਪਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫਿਰ ਹੈ ਤਿੰਨੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਿਜਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੋ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹੋ ਗਏ ਬਾਪ - ਦਾਦਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ। ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇਗੀ। ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਹੁਣ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਜਿਵੇਂ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਕਠਿਨ ਥੱਪੜ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦਾ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹੋ ਨਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹਾਰ ਖਾਧੀ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਥੱਪੜ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਐਖਲੀ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ। ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬਣੇ ਖਾਣਾ ਨਾ ਦੇਵੋ। ਰੇ - ਰੇ ਕੇ ਆਖਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੱਚਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰੇਗਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਕੁਲ ਕਲੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਲੌਕਿਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਪੂਤ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇਹ ਕੀ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕੁਲ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਰ - ਜਿੱਤ, ਜਿੱਤ - ਹਾਰ, ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਆਖਰੀਨ ਜਿੱਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਚ ਦੀ ਬੇੜੀ (ਨਾਂਵ) ਹੈ, ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਫਿਰ ਨਾ ਤੇ ਇਹ ਜੰਗਲ ਰਹੇਗਾ, ਨਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬ੍ਰਿਸਤਾਨ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਗਈ ਕੇ ਗਈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਕੇ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਵਾਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੋਹਰਦਾਰ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਏ ਸਨ। ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਡਰਾਮਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਕ ਜੇ ਆਏ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਭੱਜ ਗਏ ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਕੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਣਗੇ ਕਿੱਥੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪੁੰਡ ਲਟਕਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਲਿਖਿਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੀਸ਼ਮ - ਪਿਤਾਮਹਾ ਆਦਿ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਘਮੰਡ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹ ਘਮੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਰਾਜਾਈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੈਂਟਰ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜੋ ਖਾਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕੀ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਉਗਲੀ ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਕਤ ਨਿਕਲ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਖਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੇ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੈ।

ਦੀਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹਤ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਧਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਰੁਣ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅਵਲਦੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਠਕਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਹਿਲ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਰਲੀ ਆਦਿ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਪਾਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਗੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਸੀ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸਵਰਗ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਆਹਿਸਤੇ - ਆਹਿਸਤੇ ਸਭ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਹੀਰੇ ਲਗਾਏ, ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਬਣਾਏ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਗੌਰਮਿੰਟ ਉਥੋਂ ਖੋਦ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਹੁਣ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਬੇਗਰ ਹੈ, ਕਰਜਾ ਹੀ ਕਰਜਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨਾਜ, ਚੀਨੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਸੀ ਉਵੇਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁੱਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਤੁਹਾਡੀ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਰ ਤੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਚਿੰਤਰ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ। ਮਾਇਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਤੇ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਲੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਬੈਜਸ ਆਦਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਪ ਬਣਵਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਹੈ।।

2. ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬ੍ਰਿਸਤਾਨ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਟਰੱਸਟੀ, ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਗੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀੜੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਬਨਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਤਰੀਕਾ ਹੈ - ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਸਮਝੋ, ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਮਾਨਾ ਟਰੱਸਟੀ, ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਸਮਝਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਆਏਗੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਸਮਝਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਭੱਜ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਨਿਆਰੇ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਖੇਡ ਐਕੁਰੇਟ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜੋ ਪਾਰੂ ਜਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਦੇ ਨਿਕਲੇਗਾ? ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਵੇਗੇ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਉਹ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ ਆਤਮਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਪਰਮ ਸੁਪਰੀਮ ਸੱਤ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ, 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਵ ਨਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਭਾਣ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਫਿਰ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਕੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ ਹੋ ਫਿਰ ਤਾਂਬਾ, ਲੋਹਾ ਪੈ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਖਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਐਕੁਰੇਟ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਕੁਰੇਟ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੋ ਪਾਰੂ ਜਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸੇ ਵਕਤ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਜੋ ਪਾਰੂ ਵੱਜਿਆ, ਉਹ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਾ ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਕਰੋਗੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੁਝ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੇਗੇ? ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਣ ਗਏ ਫਿਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਬੇਰਿਸਟਰ। ਬਣ ਗਿਆ ਸੋ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਆਸਤਿਕ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਵੀ ਆਸਤਿਕ ਬਣਕੇ ਹੀ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਸਤਿਕ - ਨਾਸਤਿਕ ਇਹ ਅੱਖਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਣ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਰਚਤਾ ਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਰਚਤਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵੀ ਇੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਬਹੁਤ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਦੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ

ਭਗਤੀ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਲੇਕਿਕ, ਅਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਹੱਦ ਕਾ ਬਾਪ ਲੇਕਿਕ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ - ਪਾਰਲੇਕਿਕ, ਅਤਮਾਵਾਂ ਦਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਲੇਕਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਐਡਮ... ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਿਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਨ, ਫਿਰ ਸੀਤੀ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਦੁੱਖ ਹਰ ਕੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਹੁਣ ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ ਠੀਕਰ - ਭੀਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਤੇ ਅਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਡਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੰਗੂਨ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਹੁਣ ਹਸੀ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਵੱਡਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਵੇਗਾ! ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਰਾਵਣ ਕੌਣ ਹੈ, ਕੱਦ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜੇ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ? ਇਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰੂ ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਬਣੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਹੰਸ ਅਤੇ ਬਗੁਲੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਖਿਟ - ਖਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਤੇ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਝੂ ਰਮਜਬਾਜ਼। ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਦੁੱਖ ਹਰੋ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੋ। ਉਹ ਲਿਬਰੇਟਰ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ - ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਾਓ, ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਅਜੁਨ ਉਹ ਜੌਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦਾ ਜੌਹਰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਆਏ ਫਿਰ ਗਏ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਦੁਸ਼ਤਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਖਲਾਸ। ਜਰਾ ਵੀ ਠਹਿਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹੋ! ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤੇ ਚਲੇ ਆਪਣੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਲੇ ਪੂਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਫਿਰ ਹੋਵੋਗੇ ਦੇਵਤੇ। ਡਿਗਰੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਪੁਆਇੰਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਪੁਆਇੰਟ ਘੱਟ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕਦਮ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਇੱਕਦਮ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸੀਤੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸੀਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਫਿਰ ਹੇਲੀ - ਹੇਲੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਬਾ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਏ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਅਸ਼ਾਂਤ ਅੱਖਰ ਹੀ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸਾਡਾ ਸੂਧਰਮ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਰੇ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਖੁਦ ਸ਼ਾਂਤ ਸੂਰੂਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਅੱਜਕਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕ ਰਾਜ, ਇਕ ਧਰਮ, ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਵਨ ਕਾਸਟ, ਵਨ ਰਿਲੀਜਨ, ਵਨ ਗਾਡ। ਹੁਣ ਗੌਰਮਿੰਟ ਲਿਖਦੀ ਵੀ ਹੈ ਵਨ ਗੋਡ ਹੈ, ਫਿਰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ

ਹੈ? ਵਨ ਗੋਡ ਤੇ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਨ ਗੋਡ, ਵਨ ਡੀਟੀ ਰਿਲੀਜਨ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅਟੈਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਏਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਖਰਾ - ਵੱਖਰਾ ਬਿਠਾਓ ਫਿਰ ਸਮਝਾਓ। ਫਾਰਮ ਭਰਾਵੇ ਤੇ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਆਏ ਹੋ? ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੰਦਿਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।
2. ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹੰਸ ਅਤੇ ਬਗੁਲੇ ਇਕੱਠ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਨਿਰਬੰਧਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਭਵ:
ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਦਾ ਯੋਗਯੁਕਤ। ਯੋਗਯੁਕਤ ਬੱਚੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਮਨ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲੈਕਿਕ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਾਂ ਖੇਡ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੇਡ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਹੱਸ ਕੇ ਖੇਡੋ ਤਾਂ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਥੱਕੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਬੰਧਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੇ ਤੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ, ਕਿਉਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਬਾਪ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਣੋ ਤਾਂ ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਭਾਨ ਅਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭੋਜਨ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਕੇ, ਛੀ - ਛੀ (ਪਤਿਤ) ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਮਾਹਿਮਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸੱਤ ਸ਼ਿਵ ਟੀਚਰ, ਸੱਤ ਸ਼ਿਵ ਗੁਰੂ। ਸੱਤ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸੱਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇੱਕ ਮੱਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੋਂ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ, ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ। ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ-ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਫਿਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਕਦੀ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ਼ੇਬਲ ਸਮਝ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਹੀ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋ। ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਜਾਣ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਗੈਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਕਾਲੇ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਲ ਕੀ ਦਿਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਬ੍ਰਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲਗਾਉਣਾ ਮਾਨਾ ਜਹਨੁਮ (ਨਰਕ, ਦੇਜਕ) ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਜਕ ਵਿਚੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮੂੰਹ ਦੇਜਕ ਵਲ ਕਿਉਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਟੀਚਰ, ਨਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਸਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਉਹ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ- ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਟੀਚਰ। ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਟੀਚਰ ਚੰਗਾ? ਉਸ ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋ, ਕੀ ਕਮਾਉਗੇ? ਉਹ ਵੀ ਨਸੀਬ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਕੋਈ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਖਤਮ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਜਾਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚਲ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਚਲ ਪੈਂਦੇ ਜਾਂ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਹ ਕੋਈ ਚਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ,, ਛੀ - ਛੀ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਦ - ਹਜ਼ਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੁਣੇਗਾ ਉਹ ਬਦ - ਹਾਜ਼ਮਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਹੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ! ਅੰਦਰ ਖਾਵੇਗਾ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 100 ਗੁਣਾਂ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਿਓਰਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਟੀ

ਸੀ, ਉਸ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਹੀ ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਲੀਅਰ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੌਰਮੰਟ ਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਲਯੁਗੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹਿੰਮਤ, ਸੰਗਠਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਅੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ, ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਛੋਟੇ ਚਿੱਤਰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ, ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਤ ਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸੱਤ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸੱਤ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਟੀਚਰ, ਸੱਤ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਗੁਰੂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਟੀਚਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਟੀਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਬਣਾਕੇ ਹਰ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੈਵ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਸ ਵੱਲ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਵੱਲ, ਫਿਰ ਮੈਜੇਰਟੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੰਜ (ਗੁੱਸਾ) ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਰੁੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਨਹੀਂ ਗਈ। ਅਰੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਸਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਿਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰੁਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਭ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੁੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਰੁੱਸੇ ਵੀ ਕੀ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਅਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਾਲ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਾਰਾਇਣੀ ਨਸ਼ਾ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਹਿੰਮਤ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਮਰੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਈਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਚੱਲੇ ਘਰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਕਿਚੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਤੇ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂ ਉਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਖੁਦ ਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ, ਨਾ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਯੁਗ - ਯੁਗ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਰਿੱਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਰਵਿੰਦ ਘੋਸ਼ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਆਏ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸਰਮ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੌੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਸਕਣ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾ ਕੇ ਬੋਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ

ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਇਣੀ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕਪਣੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਿਲ ਬਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਵੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਿਖਾ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਾਓ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਕਿ 8-10 ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੋ ਤੇ ਝੱਟ ਆ ਜਾਣ। ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਵੇਗਾ। ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ ਉਨੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਖੋ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਤੇ ਛਪਿਆਂ ਹੈ - ਵਨ ਰਿਲੀਜਿਨ, ਵਨ ਡੀਟੀ ਕਿੰਗਡਮ, ਵਨ ਲੈਂਗਵੇਜ... ਉਹ ਜਲਦੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਪ ਰਿਝਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ ਅਤੇ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਕ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਨਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਦਿ ਰਤਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਆਦਿ ਰਤਨ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹਨ। ਆਦਿ ਰਤਨ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਿ ਰਤਨ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਤਨ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਤਨ - ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੈਲਯੂ ਹੋ ਗਈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਿ ਦੇਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਰਤਨ ਸਮਝਕੇ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਧੋਖਾ ਖਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਖਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇ।

“ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸੁਵ ਹੋਲੀਨੈਸ ਅਤੇ ਹੈਪੀਨੈਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੇ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅੱਜਕਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਹਾਈਨੈਸ ਜਾਂ ਹੋਲੀਨੈਸ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉਹ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ, ਮਹਾਨਤਾ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਮ ਨਾਲ ਪਰ ਮਨ, ਵਾਣੀ, ਕਰਮ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਪਵਿਤਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਪਵਿਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਹਿਜ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨਾਦਿ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿਤਰ। ਜਦੋਂ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਸਵਰੂਪ ਪਵਿਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗ - ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਅਪਵਿਤਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ।

ਸਵਧਰਮ, ਸਵਦੇਸ਼, ਸਵ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਵ ਸਵਰੂਪ, ਸਵ ਕਰਮ ਸਭ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਜਕਲ ਦੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਣਨੈਚੁਰਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੈਲੇਂਜ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਸਵ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੈ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੈਪੀ ਵੀ ਹੋ। ਕਦੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਜਿੱਥੇ ਹੋਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈਪੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹੈ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਿਵਾਏ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜ ਦੌੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵੱਖ ਕਰੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਰੂਰ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਪਵਿਤਰਤਾ। ਜਿੱਥੇ ਪਵਿਤਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ? ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਬੇਗਮਪੁਰ ਮਤਲਬ ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਸੁਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਏ। ਹਿਜ਼ ਹੋਲੀਨੈਸ ਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਜ ਵੀ ਹੈ, ਤਖਤ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ! ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਤਾਜ ਹੈ! ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੇਗਮਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਤਖਤ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਵੀ ਨਿਆਰੀ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਹੋ।

ਅੱਜਕਲ ਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭੱਜਦੌੜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮਤਲਬ ਭੱਜ ਦੌੜ, ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ? ਸੁਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਤੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਡਰ ਇਹ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਡਰ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ 2 ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਿਵਾਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੇ ਲਈ ਖਿਡਾਏ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੇਡ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ

ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕਮੀ ਕੀ ਰਹੀ, ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਨਾ। ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮੱਸਿਆ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਹਾਥੀ ਦੇ ਪੈਰ ਥੱਲੇ ਜੇਕਰ ਕੀੜੀ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ? ਤਾਂ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀੜੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹਨ। ਖੇਡ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਖੇਡ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਦੀ। ਉਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਖੇਡ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਣਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀੜੀ ਵਾਂਗੂੰ ਹੈ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੁਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹਿਮੰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਨਾਲੋਂ ਦੁਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਦੁਖ ਵੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਲ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਅਜਿਹੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਾਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ!

ਅੱਜ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਤੱਪਸਿਆ ਅਤੇ ਮਹਾਦਾਨੀ-ਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਗਨ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਪੱਸਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਧਰਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਹੈ ਹੀ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਆਰਡਨਰੀ। ਤਿਆਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ ਇਹ ਤੱਪਸਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤੱਪਸਿਆ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ - ਭਾਵ ਕਈ ਹੱਦ ਦੇ ਭਾਵ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤੱਪਸਿਆ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਸਮਝਾ। ਸੰਗਠਨ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਹੈ, ਕਦੇ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਿਟਖਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ, ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਿਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਸਟ ਡਵੀਜਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਵਿਘਨ ਆਇਆ, ਮਿਟ ਤਾਂ ਗਿਆ ਨਾ। ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਮਿਟਾਉਣਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਨਰਜੀ ਵੇਸਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਐਨਰਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਟਾਈਟਲ ਪੁਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਪੁਜਯ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਸ ਸੰਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਉੱਡਦੇ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ। ਸਮਝਾ। ਆਪਣੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਕੀਤੇ ਪਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਲੀ ਹੈ (ਨਿਰਮਲਾ ਡਾਕਟਰ) ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਘਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਸਦਾ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸਟ੍ਰਿਕਟ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੜਵੀ ਦਵਾਈ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗ ਤਾਂ ਲਗਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਈ ਤਾਂ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਿਆਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਾਰੀ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੱਪਸਿਆ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤਿਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਜਰੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਪੰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾ। ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਗਏ, ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋ। ਕਈ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ। ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲੇ ਲੱਕੀ ਹਨ। ਤਿਆਗ ਦਾ ਬੀਜ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਮੰਤ - ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਹਿਮੰਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਤਾਂ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲੇ ਨਿਅਰੇਸਟ ਅਤੇ ਡੀਅਰੇਸਟ ਹਨ ਇਸਲਈ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਹੁੱਜਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

"ਅਵਿਅਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਹਾਵਾਕਿਆ" (ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉੱਤਰ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਜੱਦ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਇੱਕ ਦਾ ਵੀ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਲੱਗਣ, ਇੱਕ ਹੀ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣਨ ਤੱਦ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਥੂਲ ਸੈਨਿਕ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਜਯੀ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿਜਯ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਕੱਢ ਵੱਜੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਸਥੂਲ ਸੈਨਿਕ ਜੱਦ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਘੇਰਾਵ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਵਿਜਯੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸੇਕਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ - ਰਸ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਤੱਦ ਹੀ ਵਿਜਯ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਕਿਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰਰੈਡੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਯੁਗੀ ਪਰਵਤ ਉੱਠ ਜਾਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਇਹ ਹੀ ਆਰਡਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸੇਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੱਦ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵ - ਸੰਕਲਪ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਣਗੇ ਤੱਦ ਇਹ ਕਲਯੁਗੀ ਪ੍ਰਵਤ ਉਠੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੇਕਿੰਡ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਸੇਕਿੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੇਕਿੰਡ ਸਥਿਤ ਹੋ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਓ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਰੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦੈਵੀ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੀ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਇੱਕਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮੀਪ ਲਿਆਏਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਨੇਚਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਅੰਸ਼ - ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਲਾਸ਼ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਦਾਦਾ ਦੀ ਪਰਤੱਖਤਾ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜੱਦ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਚ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਪਰ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ

ਵੇਖੋ ਉੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੋਬ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਵਾਮਨਧਾਰੀ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਭਵ ਸ੍ਵਾਮਨਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਮਤਲਬ ਰਹਿਮਦਿਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਰੋਬ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਗਿਆਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ...ਇਹ ਵੀ ਸੁਕਸ਼ਮ ਰੋਬ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਵਾਮਨਧਾਰੀ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਗੀਆਂ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਉਹ ਕਦੀ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਗੇ... ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ...। ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਵੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਫਰਕ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਜੇ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਨੂੰ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗੀ ਪੁੰਨਯ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਹੁਣ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਕਲਯੁਗੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਮਾਲਿਕ ਅਰਥਾਤ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਂਤਤ੍ਵ, ਜਿਥੇ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ, ਨਾ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਮਾਂਡਵੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਂਡਵੇ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਦ ਸਿਤਾਰੇ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ। ਇਹ ਹਨ ਬੱਤੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਤੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਤੀ ਜਗਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਤੁੰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਤ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਬਣੇਗੀ। ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਜਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਕਾਨ ਵੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਘਰ, ਮਾਂਡਵਾ ਅਥਵਾ ਸਟੇਜ, ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਸ਼ੇਤਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕ੍ਰਮਸ਼ੇਤਰ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਾਰੁ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਬੁੱਢੇ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ, ਜਵਾਨ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣੇਗੇ - ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੇ ਸਤਸੰਗ ਹੈ, ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗ ਤਾਰੇ... ਕੁਸੰਗ ਬੇਰੇ... ਕੁਸੰਗ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ। ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਝੂਠੀਆਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਣਕੇ ਨਿਕਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਕੂਲ - ਕਾਲਜ ਆਦਿ ਤੋਂ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਬਣਕੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਸੰਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰੰਥ ਥੋੜਾ ਸਿੱਖਕੇ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਖੋਲ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਖੋਲਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਦੁਆਰ ਅਰਥਾਤ ਘਰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਫਾਟਕ ਖੁਲਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਕੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਖੋਲਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਵੀ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖਾਏਗਾ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਜਾ ਦੂਜਾ ਲਵੇਗੀ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ। ਮੇਹਜੀਤ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸੁਣ - ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥ ਰੱਖ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕੰਨਰਸ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਲੈ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੀ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ

ਡਰਾਮਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਰਾਜ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੇਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਦੇਹਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਣ ਹੈ? ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਾਮ ਲੈਣਗੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੀ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਜਮੋਹਨ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਫਰੈਸਮੈਂਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇੰਨਾ ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਡਰਾਮਾ, ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਕਿਉਂ ਵਜਾਇਆ, ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ- ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰ ਥੋੜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਕੋਈ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਿਤਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਾਰੂ ਕਿਉਂ? ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਕਿੰਨੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਆਪਦਾਵਾਂ, ਖਿਟਪਿਟ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਵਗਣਗੀਆਂ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਸੇਫਟੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ। ਉਹ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜਮਾਨਾ ਵਿਗੜਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਜਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਿੰਗ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਕਦੀ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਇਹ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਤਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਹ ਫਿਰ ਕੀ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਹੈ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ। ਪੂਜਯ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਮਿਟਾਓ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਟਾਵੇ? ਦੁੱਖ - ਸੁਖ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾ ਏਵਜਾ ਸੁਖ, ਦੁੱਖ ਦਾ ਏਵਜਾ ਦੁੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਦੇਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਫਿਰ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸੁਖ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦਾ ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਹ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ, ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ ਰਿਸ਼ੀ। ਰਿਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਵਗ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਿਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਨਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਹਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੰਨੇ ਥੋੜੇ ਰਾਜੇ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕੌਣ ਲਗਾਏ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਿਲੇਨ, ਬਰਮਾ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ? ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਰਾਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਿੱਠੀ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਖੇਤੀ ਬਾੜੀ ਆਦਿ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਿਛੇ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਹਪ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਖੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਹਿੰਸਕ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਿਛੇ ਆਏ ਹਨ ਜੋ ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ ਲੈਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਹਪ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਗਏ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਬੁੱਢੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਸਭ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ

ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸੀ ਨਾ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਟਾਈਮ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਕਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਿੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਕਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਭਜਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਲੈ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਹਿਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗੀ ਸੂਦ੍ਰ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਡਿਗਰੀ ਘਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਡਿੱਗ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਥੁਰ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਲਮ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਝਾੜ ਹੈ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਫੁੱਲ ਕਿੰਨੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ। ਇੱਕ ਹੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਕਈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਲ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਣਾਵਟ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਰਿਯਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖਤਮ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਰਿਏਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਯਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਲ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਸਮਝੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ - ਇਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਚੰਗਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਆਪਦਾਵਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਣਗੇ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਇਸ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਜੋ ਚੰਗੀ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦਿਲਾਰਾਮ ਭਵ:
ਜੋ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਿਸੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਇਵੇਂ ਵਰਦਾਨੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਿਸੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼ੇਰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਨ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨਾਈ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਰ - ਦਰ ਠੇਕਰ ਖਾਣੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਪ - ਤਪ - ਯੱਗ ਕਰਦੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਤ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਿਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਕੱਲਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਸੀ, ਜੋ ਬਣੇ ਸਨ ਉਹ ਫਿਰ ਬਣਨਗੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜਯ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ

ਪੂਜਯ ਨੂੰ ਵਰਸ਼ਿਪਵਰਦੀ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ ਵਰਸ਼ਿਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਪਾਵਨ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਕੰਪਲੀਟ ਪਤਿਤ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜੋ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਜੋ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਕਿਤੇ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਨਵਰਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਣਗੇ, ਜੋ ਕਨਵਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੋ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚੰਗਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਫਿਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਰੂਦਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਚੋਟੀ ਵਾਲੇ। ਆਦਮ ਬੀਬੀ, ਏਡਮ ਈਵ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਯਾਦਗਾਰ ਮੰਦਿਰ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਮੰਦਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਣਨਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਜੜ੍ਹ ਮੰਦਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਮੰਦਿਰ ਇਹ ਠੀਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵਿਖਾਉਣ, ਇਸ ਲਈ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਲੇ, ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ ਫਿਰ ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕੱਢਣ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੀ . ਕੇ . ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀ ਬਸ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੇਰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੱਲੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਦਈਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਬਸ ਇਹ ਮੰਤਰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚਿਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੰਤਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਨੀ ਬਿਗਰ ਸਭ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਅੱਛਾ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੀ? ਇਵੇਂ ਜੇ ਬੇਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਤਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲਸ਼ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਲੜ੍ਹ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵੀ ਘੱਟ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵੀ ਘੱਟ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸੁਖ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਰਗਾ ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਛੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੜੇ ਹਨ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਕੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਜੋ ਸਵਰਗ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਨਰਕ ਵਰਗਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਭਾਰਤ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੂਹ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਲਿਖਣ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ 9 ਲੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ? ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਮਿੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਿਰਵਾਣ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਭਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੇ ਇਸ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਲ ਦਾ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਬੇਲੇ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤੀ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਭ ਛੱਡੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਸੰਭਲ ਕੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੋ ਪਤਿਤ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੋਏ ਬਿਗਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ 60 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਵੀ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ

ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ, ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਫਿਰ 60 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਦ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ - ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਪੌੜੀ ਉਤਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਬਿਗਰ ਘਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਣਗੀਆਂ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਖੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਤੇ ਲੱਗੀ। ਇੱਕ ਚਿੰਗਾਰੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੜਾਈ ਜ਼ਰੂਰ। ਲੜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

।ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਕਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਿਤੇ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਦ੍ਰਾਜੀਤ, ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਭਵ:
ਸਾਖਸ਼ਾਤਮੂਰਤ ਬਣ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨੀਂਦ੍ਰਾਜੀਤ ਬਣੇ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਲ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ, ਦੁਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਦਾ ਜਗਦੀ ਜੇਤ ਬਣ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੂਰਤ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ, ਮਨ - ਵਾਣੀ - ਕਰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਤੱਵਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਰਕੇ ਸੁਖ ਦੇਣ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖਹਰਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਸਦਾ ਸ਼ੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। 2- ਕਦੇ ਹੱਠ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। 3- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੈਲਪ ਕਰਣਗੇ। 4- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। 5- ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਨਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ। 6- ਕੋਈ ਵੀ ਤੁੱਛ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਲੜਣਗੇ ਨਹੀਂ ਝਗੜੁਣਗੇ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਨੇ ਰਾਤ ਗੰਵਾਈ ਸੇਕੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੋ। " ਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ " ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿਣਾ ਆਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੋ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਝਣ ਵੀ ਕਿਵੇਂ? ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਨੇਮ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਵੰਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਕੁਮਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਉਦੋਂ ਬਣਦੇ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀ . ਕੇ. ਹੋ ਇਸਲਈ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਜਿੰਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਬੈਰੁੰਠ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਬੈਰੁੰਠ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਝੂਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝੂਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਗੋਲਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਾਂਗੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਜ ਆਦਿ ਪਾਕੇ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਰਾਸ਼ੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਾਪੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦਾ ਜਨਮ ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਰਾਸ ਤੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੁਣ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਕਿਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ? ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਖ ਮਿਲਿਆ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਦੁਖ ਭੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਦੁਖ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਭੋਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿਣਗੇ - ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਹੈ। ਸੂਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੁਖ ਭੋਗੇਗਾ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਹਰੋ, ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦੁਖ ਹਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਵੈਲਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈਲਦੀ - ਵੈਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਸਭਦੇ ਦੁਖ ਹਰਕੇ ਸੁਖ ਦੇਣ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਣੋ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਗੁਪਤ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖ। ਇਹ ਜੋ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਯੁੱਧ ਦੇ

ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਰਣਗੇ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਤੇ ਸਹੀ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ? ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਆ ਸਕਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਲੈਣ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ - ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਬਣੇਗੇ। ਨਹੀਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਮਝਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਈਸਟ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਜੈ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਉਹ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਖਧਾਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਉਸ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਫਿਰ ਜੇ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਚਾਓ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਮਤਭੇਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਮਤਭੇਦ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦਾ, ਜਮੀਨ ਦਾ ਝਗੜਾ। ਪਾਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਨੂੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੜਨ - ਝਗੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਸੁਰਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, 84 ਜਨਮ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੋਣ - ਬੋਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੇਖਣਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਕਦੇ ਵੀ ਲੜਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੱਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਜ਼ੋਰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹਾਲੇ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜੁਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਿੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇ, ਬੰਬਜ਼ ਵੀ ਚੱਲ ਜਾਣ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਲਟਾਉਂਦੇ (ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਦੇ) ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੇ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3000 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈਵਿਨ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਅੱਖਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਝਗੜਦੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪੁਲਬੱਧ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੜਣਗੇ - ਝਗੜੁਣਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਓ, ਗੌਰਮਿੰਟ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਵੋ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਵਿਲਾਇਤ ਦਾ ਬੂਟ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਆਸ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਿੰਮਪਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਬਾਬਾ ਜੇ ਕਰੇ, ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਵਾਈ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਬਾਪ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਨਾ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਹੋਏ ਨਾ। ਪਾਉਂਡ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੇਲਊ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਵੇਲਊ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਿਲ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁੱਛ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਤੁੱਛ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡਾ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਬੀ. ਕੇ.। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਨਗੇ ਫਿਰ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਕੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਏ ਬਿਗਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ, ਕੀ ਭਾਵੇਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਘਨ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਜੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣ - ਤੁਸੀਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ, ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਠ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੁਫਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੋ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਟੀਚਰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ, ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੈਲਪ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਇਹ ਹੀ ਵੱਡੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿੰਪਲ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ:
ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਰੋਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਤਿਲਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸ਼ਬਦ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਲਸਿਖਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਬਣੇ, ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣੇ। ਅਹਿਮਭਾਵ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਘੜੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ - ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ ਜੋ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡਨਾਕ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਤਲਬ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਮੰਨਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਹੈਵਿਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਫਲਾਣਾ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਪਰ ਸਵਰਗ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਗਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੈਵਿਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਨਾ - ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਲ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੇਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹਾਲੇ ਕਲਯੁਗ ਦੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਵਾਸੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰੇ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਵੀ ਆਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਕਿੰਨਾਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਰੋਰਵ ਨਰਕ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਕੀ ਹੈ - ਉਹ ਵੀ ਆਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅੱਲ੍ਹਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕੰਡਾ ਕੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਰਾਵਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ, ਬਿੱਛੂ ਆਦਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਡਨਾਕ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੱਪ ਨੇ ਡੰਗਿਆ, ਇਹ ਹੋਇਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਗੁਪਤ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੋਲਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਸਾਕਾਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਗੰਡ ਫਾਦਰ, ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹਨ ਗੁਪਤ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਸ, ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਿਆ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਅੰਡਰਸਟੂਡ ਹੈ। ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਹੈ ਠੱਗੀ। ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ... ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਝੂਠ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਗਲਾਸ ਕਹਿਣਾ ਝੂਠ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੇ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਝੂਠ ਹੈ। ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਝੂਠੇ - ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਜਕਲ ਝੂਠ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਅਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੱਚੇ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗੇ। ਇਹ ਝੂਠੇ ਪੱਥਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਝੂਠੇ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਨਕਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਖਦੇ ਹਨ। ਮੋਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਜਰਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸੰਸ਼ੇ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਦੁਕਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਮਤਲਬ ਦਿਨ। ਉੱਥੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ ਸੰਗਮ ਦਾ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ - ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਨਵਾਂ ਬਲੱਡ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਗੌਰਮਿੰਟ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੱਥਰ ਆਦਿ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੰਗਾਮਾ ਮਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੀ ਅੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੂਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਖੂਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨਿਊ ਬਲੱਡ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਥਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਰਥਡੇ ਹੀ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਰਥਡੇ ਕੈਲੰਡਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਖਿਲਾਵਾਂਗੇ। ਮਨਾਉਣਾ ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਜਨਮ, ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਨਿਸਚੇ ਬੈਠੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ ਮਨਾਕੇ ਫਿਰ ਜਾ ਆਸੁਰੀ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੈਣ। ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ ਮਨਾਉਂਦੇ - ਮਨਾਉਂਦੇ ਫਿਰ ਰਵੂ - ਚੱਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਤੇ ਮੈਰਿਜ ਡੇ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਸ਼ੁਭ ਕੰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜਹਨਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਰਥ ਡੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਰਥ ਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਨਿਸਚੇਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਸੁਰੀ ਜਨਮ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣ ਗਏ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੇ... ਇਹ ਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਗੰਗਾ ਦਾ ਤਟ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਯਾਦ ਹੋਵੇ। ਸੇ ਜਰੂਰ ਜਦੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਅੰਤਕਾਲ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ, ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਕੇ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਮਪਿਓਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਪਿਓਰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਿਸਾਲ ਸਮਝਾਏ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜੋਹਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਖਾਦ ਜੇਵਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। 24 ਕੈਰਟ ਤੋਂ 22 ਕੈਰਟ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਨੇਟ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਲਾਕਰਜ਼ ਆਦਿ ਖੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਆਦਿ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਦੱਬੀ ਰਹੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ... ਅੱਗ ਵੀ ਜੋਰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੈਗ - ਬੈਗਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਬੋਝੀ ਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ 21 ਜਨਮ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਰਹੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪੇਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਗ਼ਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਬਾਬਾ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਦਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਾ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੋਂ ਪਗਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਇਜ਼ਾਫਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ, ਸਾਹੁਕਾਰ, ਅਮਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਲੰਬੇ - ਚੌੜੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਪਾਂਡਵ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਜਾਸਤੀ ਲੰਬਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। 6 ਫੁੱਟ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ 12 ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਰੋਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਡਬਲ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਯਾਨੀ ਲਿੰਗ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਪਤ - ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਭਾਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸੁਪਨੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰੂਹਾਨੀ ਬਰਥ ਡੇ ਮਨਾਉਣ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਆਸੂਰੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਰਥ ਡੇ ਵੀ ਕੈਸਲ। ਉਹ ਫਿਰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ।

2. ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਬੈਗਜ਼ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਓਨ ਕਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਭਵ:
ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਖੇਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਵਿੱਚ ਓਨ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਓਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਆਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਸਭ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਬੋਮਬ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੇਹ ਭਾਣ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬੇੜ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਂਬਰਦਾਰ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਜੋ ਮੁਖ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ (ਸਵੇਰੇ) ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ, ਇਸ ਮੁਖ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰ ਫਰੈਸ਼ ਹੋ ਮੁਕਰਰ ਟਾਈਮ ਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੂਤ ਅਤੇ ਫਰਮਾਂਬਰਦਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ ਕਪੂਤ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਝਾਤੂ ਲਗਾਉਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜਰੂਰ ਅਤੇ ਸਭ ਅਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੈ, ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਲੈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸੁਖ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਿਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਾਨਾਧਾਮ, ਜਿਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਉਠਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋੜੀ - ਦੋੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿਚ ਟਿਕੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਵਧਰਮ ਵਿਚ ਟਿਕਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਐਵਰ ਸ਼ਾਂਤ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੋਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮੋਖਸ਼ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੋਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਮੋਖਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਯੂਜ਼ਿਊਯਮ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਰਾਤ ਨੂੰ 10 - 11 ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਥੇ - ਕਿਥੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਘਰ ਹੈ, ਜੱਦ ਚਾਉਣ ਉਦੋਂ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਮੁਕਰਰ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਾਈਮ ਬੱਚੇ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚੇ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਡੂਟਕਾ ਖਾਨ ਇਸਲਈ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਟਾਈਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰ ਫਰੈਸ਼ ਹੋ ਆਉਣ ਫਿਰ ਵੀ ਟਾਈਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਂਬਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੂਤ ਅਤੇ ਕਪੂਤ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਪੂਤ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ, ਕਪੂਤ ਜਾਕੇ ਝਾਤੂ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਪਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮਸ਼ਟਮੀ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਥੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਧਰਮ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ ਨਾ। ਚੰਦਰਮਾ ਵੀ ਜੱਦ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੋਭਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਮੁਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿਚ $\frac{3}{4}$ ਕਹਿਣਗੇ, ਖੰਡਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 25 ਪਰਸੈਂਟ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸ਼ੋਭਾ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਨਰਕ ਵਿਚ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। 84 ਜਨਮ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਹੈਵਿਨ ਕਿਵੇਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਰਚ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਲੜਨ - ਝਗੜਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੂਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਣ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ 6-7 ਕੁਟੁੰਬ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਕਦਮ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਣਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਂਚਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਜੇਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਮੁਆ ਭਲਾ। ਕੋਈ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜੇ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਓ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੀਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਝੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣਗੇ - ਇਵੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਚਲਣ ਦੈਵੀ ਘਰਾਣੇ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਗੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਥੇ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਦ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਖੂਬ ਮਾਰ ਖਾਣਗੇ। ਕਰਮ ਦਾ ਭੋਗ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਰਮਭੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣੋ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੇ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲੱਗੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਆਏਗਾ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਛਾਇਆ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੁਣ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਉੱਮਰ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਰੀ ਉੱਮਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੁਖ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਸਮਝਾਵੇ - ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਦਿਨ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਹੈ ਰਾਤ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਹੀ ਉਲਟੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸੰਸਯ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਜੱਦ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਖਾਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਫੇਲਰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫੇਲੇਅਰਸ ਨੂੰ ਭਗਤ ਪੁਜਾਰੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਥੇ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ। ਉਥੇ ਪੁਜਾਰੀ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਕਈ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਸ੍ਰਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਨਾ ਤੁੰਤਾ ਵਿਚ ਸਭ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਦ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ। ਇੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਫਿਰ ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ।... ਅੱਖਰ ਵੀ ਇਹ ਕਾਇਦੇਸਿਰ ਬੇਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਛੋਟੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਦ੍ਰ ਹਨ ਕਈ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚੋਟੀ। ਚੋਟੀ ਅਤੇ ਪੈਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਯੁਗ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛੇ ਹਨ ਦੇਵਤੇ। ਇਹ ਵਰਨਾ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਇਜ਼ੀ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੈਰਾਇਟੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ

ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੱਦ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਧਰਮ ਹਨ। ਸੂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਪੈਲਿੰਗ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਝਾੜ ਦੇ ਸਪੈਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।
2. ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫਲਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- "ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ" ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਬੰਧਨਮੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਭਵ:
ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਅਤੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣੋ। ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਮਤਲਬ ਲੂਜ਼ ਡਰੈਸ, ਟਾਈਟ ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਿ “ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ” ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਸਤਯੁਗੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਇਵੇਂ ਐਵਰਰੈਡੀ ਬਣੋ ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਰੱਸੀਆਂ ਬੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਟਾਈਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਐਕਸਟਰਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੋਟੇਪਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਮੈਸੇਜਰ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਰਗਿਉ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਮੈਸੇਜਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਮੈਸੇਜ ਦੇਵੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਉਣਾ ਰੱਖੋ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਸਤਿਕ ਬਨਣ। ਜਦੋਂ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਸਾਡੇ ਤੀਰਥ ਨਿਆਰੇ ਹੈ।...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਤੀਰਥਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸੱਚੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਝੂਠ ਖੰਡ ਅਥਵਾ ਪਤਿਤ ਖੰਡ। ਹੁਣ ਸੱਚਖੰਡ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਖਾਸ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਦੀ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾ ਪੰਡਾ ਖੁਦ ਆਏ। ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਰਦੀ ਨਾ ਗਰਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਾ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਯਾਤਰਾ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ ਕੁਮਾਰੀਆ ਕੌਣ ਹਨ? ਜੋ ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਭਾਵੇਂ ਆ ਜਾਵੇ, ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ? ਬੋਲੋ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਪੈਟ ਭਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਤਰੀ ਬਣੋ। ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ ਕਈ ਸੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਸੱਚੇ ਹਨ, ਕੱਲ੍ਹ ਝੂਠੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ। ਫਿਰ ਸੂਦਰ ਦਾ ਸੂਦਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਪ੍ਰਤਿਗਿਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਲ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਅਸੁਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਟਿਡ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਜੇ ਅੱਜ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਇੰਝ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋਣਗੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੈਗੰਮਬਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੈਗਾਮ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਸੇਜਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮੈਸਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਣਾ ਰੱਖੋ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦਾ ਹੈ ਕੀ ਨਾਸਤਿਕ ਤੋਂ ਆਸਤਿਕ, ਨਿਧਨ ਤੋਂ ਧਨ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ, ਜੋ ਧਨੀ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਈਏ। - ਇਹ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਬੀੜੀ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਤ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਛੁਪਾਕੇ ਵੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਸਤਿਕ ਬਨਣ। ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਹੀ ਫਾਲਤੂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਫਾਇਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ - ਇੱਕ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣਾ - ਫਲਾਣਾ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ, ਸੂਦ੍ਰ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵੀ ਲੱਗਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕੋਣ ਬੈਠ ਗਿਣਤੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋਣ ਹਨ। ਸੱਚੇ ਉਹ ਜੋ ਕਦੀ ਸੂਦ੍ਰ ਨਾ ਬਣਨ। ਜਰਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਏ, ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਪੱਕਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਲਿੰਗ ਆਵੇਗੀ, ਸਮਝਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਝਾੜ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪੱਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਮੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਵੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੁਸਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਬੀ . ਕੇ . ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਮਝਾਨੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਡੀਫਿਕਲਟ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹਰ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਮਤਾਂ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਟੁਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀਨੇਸਟੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਡੀਨੇਸਟੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇਵਤੇ, ਉਸ ਪਾਸੇ ਅਸੂਰ। ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ, ਇਹ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜਿੱਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਸ ਵਿਸ਼ ਤੇ ਹੀ ਅਬਲਾਵਾਂ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ, ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਵਾਨ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਸਾਮਣਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜ ਕੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਪਹਿਲਵਾਨ ਦਾ ਬੜਾ ਨਾਮਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ ਇਹ ਗੁਪਤ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਆਂ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮੈਸਜ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਧੰਧਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਨੇ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਾਲਬੱਧ ਪਾਈ, ਗਿਆਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਨਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਬੋਲੋ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਫਿਲਾਸਫੀ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਜਰੂਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜੇਰ ਸਾਰਾ ਇਸ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਬੱਚੇ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਨਹੀਂ, ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਹਨ, ਗਰੀਬ ਹਨ, ਉਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਮੈਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ। ਭਾਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ

ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਦੈਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝੱਟ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਆ ਜਾਣ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਜੋ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ। ਮੰਥਨ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੀ.ਕੇ. ਨੂੰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਰਗਿਉ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਗਿਉ (ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ) ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ ਲਿਖਾਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਬਕ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੇ ਲਿਖੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸੰਸ਼ੇ ਪੈਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਣਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ? ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਅਲਫ਼ ਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਬੇ ਅਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਿਆ। ਬਚਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਸ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਸ਼ੂਦ੍ਰ (ਪਤਿਤ) ਬਣਨ ਦਾ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ, ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਵੱਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਸੁਰੀ ਆਦਤਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ-ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ-ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਪਰ ਵ੍ਰਿਤੀ ਮਤਲਬ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ। ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਖੇਲੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ ਖੇਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਡੀਸ਼ਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਾਈਜੰਪ ਲਗਾ ਲਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਮਹੀਨਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਲਕਾਪਨ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੇਲਟੀ ਹੈ।

" ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੋਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ "

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਵ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਲੈਕਿਕ ਰਾਜ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਪਰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਰਾਜ ਸਭ ਹੋਲੀ ਸਭਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਪੂਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਮਤਲਬ ਹੋਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪਾਵਨ ਮਤਲਬ ਹੋਲੀ ਬਣਨ ਦੀ ਰੇਖਾ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੋਲੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਮਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਈ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਅਤੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਦਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਨ ਵਾਲੇ ਹੋਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਨਾਉਣਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਣਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੋਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਗਏ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਬਣ ਗਏ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਕਰਮਾਤੀਤ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ, ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ 21 ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਲੀ ਹੈ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਪੱਕਾ ਰੰਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਹੋਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਡਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ, ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ ਖੇਡਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੰਗ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੰਗ, ਯਾਦ ਦਾ ਰੰਗ, ਅਨੇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਰੰਗ, ਗੁਣਾ ਦਾ ਰੰਗ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਤੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਆਪੇ ਸਦਾ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਲੀ ਬਣ ਗਏ ਮਤਲਬ ਹੋਲੀ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਗੁਣ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਵਕਤ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੋਟੋ ਨਿਕਾਲੇ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਉਹ ਹੋਲੀ ਮਨਾਕੇ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੈ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਯਾਦਗਰ ਲੇਕਿਨ ਅਧਿਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧਿਆਤਮਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰਮੁਖਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ।

ਹੋਲੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਸਾੜਨਾ, ਫਿਰ ਮਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦਗਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਯੋਗ ਦੀ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਜਲਾਇਆ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਮਨਾਇਆ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਨੈਚੁਰਲ ਸੰਸਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਪਰ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੰਗ ਦਾ ਛਿੱਟਾ ਜਰੂਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਸਭ ਨਾਲ ਗਲੇ ਮਿਲਣਾ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਗਲੇ ਮਿਲਣਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਿਲਣ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮਿਲਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਤਸਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦਗਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਨ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ, ਗਾਉਂਦੇ, ਮੌਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੰਡਦੇ ਹਨ - ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਉਹ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ, ਕਿਉਂ, ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਉੱਠ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ? ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੇਪਰ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ। ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ? ਨਾਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਮਾਇਆ ਹੋਰ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਤਾਂ

ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡੇ ਨਹੀਂ। ਕਵਸ਼ਚਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਿਸਪਾਂਡ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕੇ, ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ! ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਿਜੇਈ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋ। ਪਾਸਟ ਅਤੇ ਫਿਊਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਵਸ਼ਚਨ ਖਤਮ ਹੋਕੇ ਫੁਲਸਟਾਪ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੋਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੈ ਹੋ - ਲੀ, ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ। ਇਵੇਂ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਉਣੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਇਹ ਵੀ ਹੋਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ। ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਣ ਵਾਲੀ ਹੋਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ। ਮੰਗਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ। ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਟਿਕੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਡਿੱਗਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਜ ਟਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ? ਜਦ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸੰਪੰਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਰਸੰਟੇਜ਼ ਦੀ ਸਟੇਜ ਵੀ ਕੱਦ ਤਕ? ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨੇਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗਾ।

ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਲੀ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਐਸਟ ਤੇ ਹਾਈਐਸਟ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹੋਲੀ ਬਣਨ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਲੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਬਣ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਪੁਜੀਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਬਾਰਕ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦਪਿਆਰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਮਸਤੇ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਅੱਜ ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਗਰੁੱਪ ਹੈ! ਸਾਊਥ ਈਸਟ। ਸਾਰੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਬਿਖਰ ਗਏ ਸੀ। ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਟੀਮਰ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਖੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਬੰਬ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਭਾਨ ਦਾ ਬੰਬ ਲਗਾ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਬੰਬ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਟੀਮਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਟੀਮਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਆਪ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਧਰਮ, ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਸਕਾਰ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਧਰਮ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਏ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਛੜਨਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਜੇ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੇ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਸਭ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸਲਈ ਕੋਣੇ - ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਮੁਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਿਛੜੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਲ ਤਾਂ ਗਏ।

ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ ਹੁਣ ਤਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤੀਵਰਗਤੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਫੰਸੇ ਹੋਏ। ਅਣਜਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਤਾਂ ਦੇਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅਨੰਯ ਰਤਨ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਤਨ, ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤ ਰੱਖ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਗਾਉਂਦੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਾ ਲਿੱਤਾ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਅਵਿਯਕਤ ਮਹਾਵਕਿਆ - ਅਖੰਡ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ।

ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਿਨਾ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ - ਨਿਸਵਾਰਥੀ। ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਸੰਪੰਨ ਹੈ, ਅਖੁਟ ਹੈ, ਅਖੰਡ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਾਸਟਰ, ਅਖੰਡ, ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਤਾਂ ਜੇ

ਖਜਾਨੇ ਮਿਲੇ ਹਨ ਉਤਨਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਮ ਵਿਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭਗਤ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੀ ਲਗਨ ਰਹੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਗੇ ਉੰਨਾ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜਾਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗੇ ਉਹ - ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣਗੇ। ਦੁਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੂਣ ਗਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵੰਡੋ। ਆਪਣੇ ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਜਗਾਓ। ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਓ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣੀ ਹਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਮਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸਵ - ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਖਾਓ। ਨੈਣ ਦੁਆਰਾ ਸਵ-ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਓ। ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਹੱਥਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ, ਕਰਮ ਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣੇ, ਇਵੇਂ ਹਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਨਾਲ ਮਹਾਦਾਨ, ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਚਲੇ। ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਬਣ ਪ੍ਰਸਿਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਤੇ ਫ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹਾਦਾਨ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ “ਓਟੇ ਸੇ ਅਰਜੁਨ” ਅਰਥਾਤ ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਖਾਨ ਬਣ, ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਹਾਦਾਨ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੰਗਦ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਚਲ ਰਹੇ ਹੈ, ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ, ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਪਾ ਲਿੱਤਾ - ਇਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿਚ ਝੁਲਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਖਜਾਨੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਰਹੋ ਅਰਥਾਤ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਹੁਕਾਲ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋ ਅਤੇ ਬਹੁਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਦਾਨੀ, ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਪੁੰਨਯ ਕਰੋ। ਇਹ ਪੁੰਨਯ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਜਨੀਯ ਅਤੇ ਗਾਇਨ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗਿਆਨ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਧਨ ਦੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧੇਗੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਖੰਡ ਲੰਗਰ (ਭੰਡਾਰਾ) ਚਲਦਾ ਰਹੇ।

ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੰਨਯ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਘਾਤ ਮਹਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਆਤਮ - ਘਾਤ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੀਆ - ਦਾਨ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਬਣਾਓ - ਇਹ ਹੀ ਮਹਾਦਾਨ ਕਰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣੋ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਬਲ, ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਅਸਮਰਥ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਬਲ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਰਥਾਤ ਬਿਲਕੁਲ ਹੋਪਲੇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹੋਪ (ਉਮੀਦ) ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਬਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਖਜਾਨੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਚਲੇ। ਦਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਸਹਾਰੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਹਾਦਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹੋ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਹਮਸਰੀਕ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਫ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣੇ। ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇ ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਦਾਨੀ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਫ੍ਰਿਤੀ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣੇ - ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸਰੀਰੀ ਪਨ ਦੀ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਤੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣਾਓ।

ਸੂਚਨਾ - ਅੱਜ ਮਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵੀਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਭਰਾ ਭੈਣ ਸੋ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵਜੇ ਤਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਕਾਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ, ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰੇ। ਮਾਸਟਰ ਦਿਆਲੂ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਬਣ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਾਵੇ। ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇਵੋ, ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਪਿਆਰ ਦਾ ਹੀ ਰਸਤਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਈ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੂਡੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਵਕਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਆਪਣਾ ਘਰ ਅਤੇ ਮੰਜਿਲ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਫਲਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਪਹੁੰਚਾਵੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਆ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਮਿਲਣਾ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਹੈ। ਮੈਸੇਜ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਗੁੱਸਾ ਕਰਾਂ, ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਗੁੱਸਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਫਿਰ - ਫਿਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਿਮੈਂਬਰ ਗੋਡ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਲੋਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਯਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਦੁਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੀ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਮਨ ਰਸਮ ਹੈ। ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਧਰਮਰਾਜ ਦਵਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਭੇਗਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋਇਆ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਬੁਲਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਵੋ। ਸੱਚੀ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰੋ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਹੱਥ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗੀ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਮਰੇਗੇ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਸਕਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰ ਲਿਤਾ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਨ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤੁਸੀਂ

ਇਵੇਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੇ ਜਰੂਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਇਵੇਂ ਰੱਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਵਿਗੜਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੂਡੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ? ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਲਿਤਾ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਨੂੰਧ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਚੰਗਾ ਚਾਰਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਕਰਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਕ ਇਵੇਂ ਵਿਗੜਿਆ ਸੀ, ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਬੋਲਿਆ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਏਗਾ। ਬਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਇਹ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਬੈਜ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੈਜ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਆਪਣੀ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ। ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਵਿਲ ਗੱਲ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਇਵਿਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੰਨ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਸਭ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵਿਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਝਾੜ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੋਈ ਇਕੱਠੇ ਥੋੜੀ ਆਉਣਗੇ। ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ, ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਗੈਰ ਸਮੇਂ ਐਕਟਰ ਥੋੜੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆ ਨਾ ਸਕਣ।

ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਝਾੜ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਫਿਰ ਨਿਰਾਕਰੀ ਝਾੜ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਬੀਜ ਵਿਚ ਝਾੜ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਇਸ ਝਾੜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਬ੍ਰਿਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਪਰ ਵਿਚ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ, ਜਿਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਚੇਤਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਦਾ ਪੂਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਕਿੰਡ ਵੀ ਠਹਿਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟਰਸ ਕਰਕੇ 2-4 ਘੰਟੇ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨੈਚਰਲ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਆਪ ਹੀ ਜੇ ਕੋਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਜਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਕਰੇਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਫੁਲ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਕ੍ਰੋਧ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਠੰਡਾ। ਠੰਡੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਾਲੇ ਜਰੂਰ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਚਲਨ ਵਾਲੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੈਣ - ਕੈਣ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਦਾ, ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਅੰਤਰਯਾਮੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਭਗਵਾਨ ਘੱਟ - ਘੱਟ ਵਾਸੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਵੇਂ ਦਾ ਫਲ ਪਾਉਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਖੁਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਚਲਣ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਅਧਮ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਨਾ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਲਾਟਰੀ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੱਦ ਭਾਰਤ ਸੁਖਧਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਤੱਦ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਦੇ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਬਾਕੀ ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਹਨ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ੍ਰਗ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਸੁਖ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਸੱਚ ਨੂੰ ਤੱਦ ਸਮਝਣ ਜੱਦ ਸੱਚ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿਚ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਸਤ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਸਭ ਅਸੱਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਸੱਤ ਦੁਆਰਾ। ਹੁਣ ਕੰਟਰਾਸਟ ਵੀ ਛਪਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਖਰੀਨ ਵਿਜੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਰਟੇਨ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਸੀ। - ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸ਼ੋਭਦੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰਸ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। 84 ਜਨਮ, 84 ਫੀਚਰਸ, 84 ਐਕਟੀਵਿਟੀ - ਇਹ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਅਨਾਦਿ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਏਗਾ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ, ਫਿਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਨਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਜਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੰਧਨ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਚਾਲ - ਚਲਨ ਦੇਵਤਾ ਜਿਹੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਵਿਲ ਬੇਲ ਮੁਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਾ ਹੋਣ।

2. ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਲੀ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਵਿਯਕਤ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ: ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਵਿਯਕਤ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਾਧਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਵਿਯਕਤ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਮਤਲਬ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਵਿਯਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਵੀ ਆਏਗਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਤੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਿਆਣੇ ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਅੰਤ ਵਿਚ ਜੱਦ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁਟੇ ਤਾਂ ਬਸ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਿਆਣੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਕੱਢਦੇ ਜਾਓ, ਬਸ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ।
- ਗੀਤ:-** ਨਾ ਵੇ ਹਮਸੇ ਜੁਦਾ ਹੋਗੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨਾਲ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਅੰਤ ਤਕ ਜੱਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੜ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਜਗਤ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਗਤ ਦਾ ਸਿਖਿਅਕ, ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ? ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਡੀ.ਟੀ. ਸਾਵਰਨਟੀ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੇ ਵੀ ਹੁਣ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਯੁਗੇ। ਕਲੀਅਰ ਲਿੱਖਣ ਬਗੈਰ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਬੀ. ਕੇ. ਨਾਮ ਜੋ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੱਥਰ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ, ਪਾਰਸ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੋ ਨਾਲ ਲੜਦੇ, ਗਾਲੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ। ਅਵਤਾਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਵਤਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ? ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਬਹਾਦੁਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਅਰਥਾਤ ਵੀਰਤਾ ਵਿਖਾਈ। ਇਹ ਵੀ ਵੀਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਵਾਂਗੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤੱਦ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਲਿਖੇ “ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ।” ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ। ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ, ਕਿੱਥੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਲਿਖਤ ਚੌਜ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ। ਅਰੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਥੋੜੀ ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿਚ ਠਹਿਰ ਸਕਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਰਿਸਪਾਂਡ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿਚ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਰਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਉੱਚ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੋਣ, ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬਹੁਤ ਮੁਖ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਕਿਸ ਲਈ ਹਨ। ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 100 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ, 1000 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਮੂੰਝ

ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਨਾ ਬਣੇ, ਪਾਪ ਨਾ ਕੱਟੇ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿੰਨਾ ਥੋੜਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਡਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ, ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਯਾਦ ਬਗੈਰ ਕੀ ਬਣ ਸਕਾਂਗੇ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਪਰਜਾ ਬਣਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਨਾ ਝੂਲ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਥੋੜੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਰ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੀ ਮੁਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਥੇ ਤਾਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਇਵੇਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਹੁਣ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁਣ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਆਣੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੀਏ, ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲੀਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰੇ ਤਾਂ ਹੋ ਪਰ ਜੱਦਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੇ ਨਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਪਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਰਹੀਏ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਖਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ, ਪਿਛਾੜੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਸ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣ ਤੇ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੋ ਬਸ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਲੜਾਈ ਛਿੜਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਛਿੜੇਗੀ ਤਾਂ ਬੰਬਜ਼ ਚਲਣਗੇ। ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਹਾਂ - ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਇਹ - ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਖਾਓ ਸਜਾ। ਪਦ ਵੀ ਵੇਖੋ। ਸੁਰੂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਪਤ (ਇੱਜਤ) ਨਾ ਗਵਾਓ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਜੱਦ ਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਏ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਅਕਾਲੇ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਾਨਵਰ - ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਉਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ, ਫਰਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਨਾ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਉਥੇ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬੜੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨਾ ਬਣੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹਾਦੁਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੀ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਦਮਾਸ਼ ਅੰਦਰ ਘੁਸ ਆਏ, ਹੱਥ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਡੰਡਾ ਲਗਾ ਕੇ ਭਜਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਰਪੇਕ ਥੋੜੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਸੂਰਗ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਖੋਲਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤੱਦ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ, ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਏਗਾ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਥੋੜਾ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਸਿੱਧਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਘਰ

ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ। ਇਥੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ ਉੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ, ਡਰਪੇਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾ ਆਏ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹਾਂ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਲ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ - ਆਪ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਲ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੀ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾ -ਰੱਖਦੇ ਰੱਖਦੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵਨਾ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੋ। ਇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਕਰਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਲੰਕਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਲੰਕਾਰੀ ਬਣੋ, ਦੇਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ, ਸਭਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ- ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਮੁਬਾਰਕ ਕਦੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮੁਬਾਰਕ ਉਦੋਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜੰਮਦਾ ਹੈ, ਵਿਜੇਈ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਮੁਬਾਰਕ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹਾਂ, ਜੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਕਿਵੇਂ ਹਰ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਕੁਝ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ, ਕਈ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਘਰ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕੀ ਸਭ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਖੁਦਾ ਤਾਲਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਲਈ? ਕਿ ਬਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਅਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਅਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਕਿ ਬਾਪ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ - ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੇ ਪਾਰੂ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ? ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਜਾਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਿਲਦੀ ਹੀ ਹੈ ਅਲ੍ਹਾ ਮਤਲਬ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚੋਂ। ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਉਦੋਂ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਤਲਬ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਰੈਕਟਰ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਹੀ ਉੱਚ ਕਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਕਰੈਕਟਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ ਕਿਵੇਂ? ਕਿਹੜੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀਏ? ਇਹ ਹੈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲਣਾ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੇਣ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਕੀ ਹੈ? ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ, ਇਮਪਾਸੀਬਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੱਥਰ - ਠੀਕਰ, ਕੱਛ - ਮੱਛ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੁਝ, ਕਦੇ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਚਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ

ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਵੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਲੋਕ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀਏ? ਫਿਰ ਅਲ੍ਹਾ ਕਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਭ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਨੂੰ ਪਿਓਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਓਰਿਟੀ ਅਤੇ ਇਮਪਿਓਰਿਟੀ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪਿਓਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਿਓਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਆਹਿਸਤੇ - ਆਹਿਸਤੇ ਇਮਪਿਓਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਜਰੂਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਸੀਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਜੇ 5 ਭੂਤ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਜਾਵਾਂ, ਜਾਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਵਾਂ। ਨਾਲ ਵਿਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਕੱਢੀਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਥਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਣਗੇ ਨਾ। ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਇੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਉਪਾਅ ਕਰੀਏ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਉਪਾਅ ਤਾਂ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਟਾਈਮ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਟ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਚੰਦਰਮਾ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ ਅਖੀਰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਵਿਚ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਜੜ ਫਿਰ ਇਹ ਹੈ ਚੇਤਨ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੌਲਵੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਮਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਕਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਆਦਿ ਵੀ ਮਸਜਿਦ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਮਸਜਿਦਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਸਜਿਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਉਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਈਦ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਜਾਈਏ, ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵਿਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਵੀ। ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਕਿਵੇਂ ਦੇਈਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨ - ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਬਾਰਕ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ, ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕ ਮੁਬਾਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਣ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਜਰੂਰ ਮੁਬਾਰਕ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਹੋ ਨਾ। ਇਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ, ਕੋਈ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋ। ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥਲੇ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਕੁਲ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨੀਚ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਮੁਬਾਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ, ਜੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ? ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਈਏ? ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਘਰ - ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਗਾਮ ਪਹੁੰਚੇ। ਪਰਚੇ ਡਿਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੈਗਾਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀਏ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਰਸਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਗਤੀ, ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਪਰ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿਥੇ? ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਸਭ ਅਨਾਦਿ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ? ਅਨਾਦਿ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੀ

ਪਾਲਬੱਧ 21 ਜਨਮ, ਉਹ ਹੈ ਸੁਖ, ਫਿਰ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਕੀ ਕਰੀਏ, ਕੋਈ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪਾਉਣ, ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲਗੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਇੰਨਾ ਜਲਦੀ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ। ਇਹ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੂਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਜੋ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢੀਏ? ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ, ਕੌਣ - ਕੌਣ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਏ ਹਨ? ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪੱਕੇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ ਜੋ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਅਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਈਦ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ? ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਕਦੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਮੂੰਝ ਪੈਣਗੇ। ਬਰੋਬਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇੱਕ ਅਲ੍ਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਈਏ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ ਜੋ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾਈਏ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਫਟ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਕਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੀਏ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂ, ਸੁਖੀ ਬਣਾਵਾਂ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਘਰ - ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਗਾਮ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚਨੀ ਹੈ।

2. ਸਰਵ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੂਜਯ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੈਲੇਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਜਿਥੇ ਬੈਲੇਂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਕਮਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਪ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬੈਲੇਂਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਨੇਹ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਮਧੁਰਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਤਿਅਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚ - ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਜਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਗਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਮੂਰਤ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰੋ, ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਬਣੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਦਮਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣਾਉਣਾ। ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਆਤਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਪੱਕਾ ਕਰੋ, ਇਸੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਵਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਕਿਹਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਜੇ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਬੈਠੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਗਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕੋਣ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕਿਕ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਲੋਕਿਕ, ਅਲੋਕਿਕ, ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਤਿੰਨ ਬਾਪ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਾਪ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਫਿਰ ਚਿਲਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂ? ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਿਰਫ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ, ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ, ਸਰਜਨ ਆਦਿ ਬਣਨਾ ਵੀ ਲਾਟਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਭੁੱਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ - ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ 100 ਗੁਣਾ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੱਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜੇ ਖਿਲਾਓ, ਜਿਥੇ ਬਿਠਾਓ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਬਣਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ। ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਜੇ ਅੰਨਿਆ ਦੀ ਲਾਠੀ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕੀ ਠਹਿਰੇ! ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਿਤਰਾਸ਼ੂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸੁਖ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਓ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਤੱਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਜੇ ਇਸਤਰੀ ਸਿਮਰੇ।... ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੇ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ। ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਦਿਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਰਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਰਾਤ ਤੋਂ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਯੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤਾਂ ਚਲਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਪੁਆਇੰਟ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਵੇ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਾਟਰੀ ਸਾਰੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਥੇ ਰਾਜਾ ਅਥਵਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਸਿਆਣੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਹੈ। ਕਿਥੇ ਮੇਲਜ਼ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਲਾਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭੈਣ ਵਿਚ - ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਕਲਾਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਵੀ ਆਉਣ ਵਿਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਢਿਲੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਰੱਖੇ। ਜਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਈ ਮਤਲਬ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਜਮਾਂ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਆਕੇ ਬਣਾਓ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਨੇ ਹੈ ਪਾਵਨਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹ ਪਿਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੈਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਇਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਸ ਇਹ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦੀ ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸਭ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਜੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਈ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਅੱਖਾਂ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਲ ਹਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ -ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪਦਮਾਪਤੀ, ਪਦਮਾਵਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਣਗਿਣਤ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਣਤੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੁਪਏ - ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਆਦਿ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦੀ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹੀ ਸਨ ਫਿਰ ਚਾਂਦੀ ਦੇ। ਇਹ ਤਾਂਬਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਜੇ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਚਲਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗੀ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਸੂਰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤਯੁ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿਚ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਬੁੱਢਾ ਮਰੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਕੇ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਮਰਨ ਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਕਹਿਣਗੇ ਭਲਾ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਅਗਿਆਨ ਹੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਤੱਦ ਹੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਲਾਟਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਲਾਟਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੇਤਰੇ - ਪੇਤਰਿਆਂ ਸਭ ਖਾਂਦੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸੈਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੀ ਗਾਇਨ ਵੀ ਜਚੇਗਾ। ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਬੈਠਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮੇਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ। ਜਿੰਨਾ ਲੈਣਗੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿਛੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ ਫਿਰ

ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ। ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਪਦਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ? ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ, ਸਧਾਰਣ ਪ੍ਰਜਾ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੈ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰੋ, ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਬਣੋ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਚਾਹੀਦੀ। ਗਿਆਨੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਜੋ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਯੋਗ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਮਾਰਕਸ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੋਂਦੇ ਹਾਂ? ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਕਥਾ, ਤਿਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਝੂਠੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਇਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਇਸ ਵਿਚ ਦੈਵੀ ਚਲਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਜੋ ਖਿਲਾਉਗੇ, ਜਿਥੇ ਬਿਠਾਉਗੇ, ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਉਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਸਵਰਗ, ਇਹ ਅੱਖਰ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਵਾਰ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਜਾਨ ਦਾ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਭ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਛੱਡ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੋ ਖਿਲਾਓਣ, ਜਿਥੇ ਬਿਠਾਓਣ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਈਸ਼ਵਰੀ ਲਾਟਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਨੇਹ ਵਿਚ ਘਾਇਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਲਵਲੀਨ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿਚ ਲਵਲੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਨੈਣਾ ਤੋਂ, ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਵਲੀਨ ਹੈ - ਆਸ਼ਿਕ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਇਮਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਉੰਨਾ ਹੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਤੀਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ ਵਿਚ ਘਾਇਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਲਿੰਕ ਸੋਚਣਾ, ਪੁਆਇੰਟ ਦੁਹਰਾਣਾ - ਇਹ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ, ਲਵਲੀਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋਵੇ। ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਕੇ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਆਪੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਹੜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਹੈ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੱਖਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹੋ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨਵਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਥਰ (ਹੌਸਲਾ) ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀਰਜ ਧਰੋ - ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਥਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਤਾਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ੍ਵਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਐਡਵਰਟਿਜ਼ਮੈਂਟ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਫਾਦਰਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਫਾਦਰਜ ਹੋਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਕਿਸ ਤੋਂ ਲੈਣਗੇ? ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਚਰਿਤ ਤੋਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਵੇਂ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪੱਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਗੇ, ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤਿਵਰਵੇਗੀ ਜੇਰ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਟੀਚਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੈਲਪ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਹੁਣ ਸਰੀਰ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਹ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਰਜਿਸਟਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਆਦਿ ਸਭ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਵੇਦ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਵੇਦ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਗ੍ਰੰਥ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ- ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ

ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੱਚੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਾਜਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ। ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਯੋਗ, ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ - ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਕਿਉਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਹਨੂਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਥੇੜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਗਾਇਨ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਂਵਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੋ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ? ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। 84 ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ? ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ, ਬ੍ਰਾਇਡਗ੍ਰਮ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਇਡਸ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਬਹੁਤ ਬਿਉਟੀਫੁਲ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਖੁਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਸਵਰਗ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ 7 ਵੰਡਰ ਗਿਣਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇੱਕ, ਸਵਰਗ ਵੀ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧੀਰਜ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੇ ਸਵਰਗ ਦੀ। ਹੁਣ ਹਾਲੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪੂਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸਭਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਕੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੈਚੁਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਗਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੇਕ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਜਾ ਆਪਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਜ਼ ਐਟ ਹੋਮ। ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤ੍ਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਪਬਲਿਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਓਮ ਨਿਵਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਸ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੇਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਉਹ ਤਾਂ ਹੰਸੀ ਕਰਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੋਂ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਵੰਡਰ ਆਫ ਵਰਲਡ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ 84 ਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ 50 - 60 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਬੰਦ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਵਕਤ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤਪਣ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:
ਜੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਪਨ ਆਇਆ
ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਖੁੱਲਿਆ, ਨਿਮਿਤ ਸਮਝਿਆ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੇਟ ਬੰਦ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ
ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆਜੀਤ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜਰੂਰ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੰਬਰਵਨ ਲੈਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਨਿਸ਼ਚੇ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਇਸ ਹੌਂਸਲੇ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅਗਿਆਨ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੁਲਾੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਬਦਲ ਕੇ ਨਵੀਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਮਿਟਨੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਕ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਰਜਨ ਬਣਾਂਗਾ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਂਗਾ...। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਂਗ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਿਮੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ... ਇਹ ਸਭ ਗਪੇੜੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੁੱਛਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਭ ਗਪੇੜੇ ਸਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ, ਸੰਸ਼ੇ ਆਉਣ ਕਾਰਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੇਬੁੱਧੀ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਅੱਧੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ, ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੌਂਸਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਿਸ਼ਚੇ, ਹੁਣੇ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰ ਕਈ ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਸਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਆਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਈ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਸ਼ਯੰਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਅਰੇ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਣ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਨਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਟੀਚਰ ਤੇ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੇ। ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਿਆ ਫਿਰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਖਰਾਬੀ ਹੈ। ਬਸ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜੇ ਨਸੀਬ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੋਈ ਨਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਨਰ ਸਿੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਸਤਿਸੰਗ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ, ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉੱਮਰ ਜਰੂਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੋਲੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਪਣ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗੇ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਰੇਮਣੀ ਫਿਰ ਓਪਨਿੰਗ ਦੀ ਵੀ ਸੇਰੇਮਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਨਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਜਿਉਣਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੇ ਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਟਾਈਮ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉੱਮਰ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਸਮਝੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਨਾ ਤਾਂ ਬੈਠੀ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਮੰਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਗੋਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮੁਰਦਾਬਾਦ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਰਾਮਰਾਜ ਜਿੰਦਾਬਾਦ। ਜੇ ਪੂਜਿਯ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਪੂਜਿਯ ਗੋਰਾ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਜਦੋਂ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਲਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਸ਼ ਵੇਲਯੂਏਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਹੀਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀਰਾ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੀਰਾ ਸਦਾ ਵਿੱਚਕਾਰ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਪੁਖਰਾਜ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੇਲਯੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਇਸਲਈ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਵਿੱਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਵਾਰਾ 8 ਰਤਨ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੇਲਯੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੀਰੇ ਦੀ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਣਾਉਂਦੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਸਚਰੀਏਵਤ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹੰਤੀ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰਮ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਮੜੇ (ਬੈਏ) ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਵਸਥਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ। ਬਾਪ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਕਿਉਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕਮਬਖ਼ਤ ਕਹਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ। ਪਾਸਟ ਦੇ ਵੀ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਕਰਮ ਭੋਗਣਾ ਕਿੰਨੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ

ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਰਾਜਾਈ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਉੱਥੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ, ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੇ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਨੀ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਖੁਲਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੇਟ ਵੇ ਟੂ ਹੇਵਿਨ, ਇਹ ਨਾਮ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਦਿੱਲੀ ਗੇਟ, ਇੰਡੀਆ ਗੇਟ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਗੇਟ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦਾ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਈਆ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਫੰਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਾਨ ਕਮਬਖ਼ਤ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਸੰਸੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿਗੜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਗੋਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਭਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਭਵ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਸਥਿਤੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਜਾਂ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਕਦੇ ਹਾਰ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੀਟ ਛੱਡਣਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਬਣਨਾ। ਸੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਸੀਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੀ ਧੂਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਲਾਡਲੇ, ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਭਵ:

ਸਲੋਗਨ:- ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਕੜੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੋਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਘਲਾ (ਖਤਮ ਕਰ) ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

" ਸਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੇ "

ਅੱਜ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਨੇਹ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਭੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਨੇਹ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਆਕੇ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹੀ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਨੇਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹੈ! ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਣ? ਸਨੇਹੀ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਕੀ ਹਨ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੈ ਸਨੇਹੀ। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਨ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਨੇਹ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਸਨੇਹੀ ਵੇਖੇ।

ਜੇ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਹਨ ਉਹ ਲਵਲੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇਵੇਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਦਾਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਲਗਾਵੇ। ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹਰ ਵਕਤ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਵੀ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ - ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹਨ ਪਰ ਸਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਸਨੇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ, ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਕਤ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਯਾਦ ਜਲਦੀ ਟਿੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਸਨੇਹ ਸਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਸਲਈ ਸਨੇਹੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

ਤੀਸਰੇ ਹਨ - ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਨੇਹ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਪੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਨੇਹੀ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰੀ ਵੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਦੇ ਲਗਾਵ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਸ਼ ਕੰਟ੍ਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ। ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਦਾ ਹੀ ਦਿਲ- ਸ਼ਿਕਸਤ ਜਲਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ - ਆਪ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵੱਲ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਨੇਹੀ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਈਏ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਦੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਜੀਵਨ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਵੀ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਣੇ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ, ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਹ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰਾ ਨੰਬਰ

ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਕਮਲ ਫੁਲ ਵਾਂਗੂੰ ਨਿਆਰੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਨ। ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਆਰੀ ਹਨ ਪਿਆਰੀ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਜੇਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲਵਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲਵਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਸਨੇਹੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਸਲੋਗਨ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਦਾ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਨੇਹੀ ਹਨ ਇਸਲਈ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਬਸ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਕ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਪਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਵਿਘਨ ਮਗਨ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁੱਜਤ ਬਹੁਤ ਵਿਖਾਉਂਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕਰੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਪਾਈਏ ਅਸੀਂ। ਹੁੱਜਤ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਪਰ ਬੱਚੇ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਹੁੱਜਤ ਨਾਲ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨੀਏ ਨਾ ਮੰਨੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਇਸਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਕੇ ਬਦਲ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਖਵਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਵੇ ਹੀ ਨਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ!

ਬਾਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਬਹੁਤ ਅਲਬੇਲੇ ਹੁਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਟਾਈਟਲ ਸਭ ਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ।

ਅੱਜ ਜਰਮਨੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਟਰਨ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਹੀ ਗੁਪ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਸਮੀਪ ਰਤਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣ ਪਰ ਦਿਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਕਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਤਖਤ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿਲ ਦਾ ਹੀ ਸੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਲਈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦਿੱਤੀ। ਦਿਲ ਦਾ ਸੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਧਰੇ, ਕੋਈ ਕਿਧਰੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਕੀ ਬੈਠ ਕਰਣਗੇ! ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣਾ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਮਜੀਨਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਜਰਮਨੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਇਤਨਾ ਸਹਿਜ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜਾਂ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਲਈਏ! ਦਾਤਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਲੈਣ! ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਰਹੋ। ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਵਿਜੇਈ ਬਣ ਵਿਜੇ ਦਾ ਨਗਾੜ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੇਰ - ਸ਼ੇਰ ਨਾਲ ਵਜਾਵੇ।

ਅਜਕਲ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਸਤ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੁਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੀ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿਲਾਕੇ ਉਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੈਮਬਰਗ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਚੰਗਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਪ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਮਤਲਬ ਮੁਰਲੀਧਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨਾ ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀਧਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਹੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਜਿੱਥੇ ਲਗਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਪੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ, ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਲੇ, ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਉੱਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਵਿਘਨ ਥੱਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ। ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਪਹਾੜ ਵੀ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹਾਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੀਤ, ਮੁਸਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਰਲੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੇਫ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੁਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੇੜੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾ (ਪੁਸ਼ਪਾਲ) ਵੀ ਪਿਆਰ ਵਾਲੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ, ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ

ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਉਤਨਾ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦਾ ਫਲ ਸਭ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੁਜੀਏ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

" ਅਵਿਅਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉੱਤਰ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ, ਸਿੰਗਾਰ ਅਤੇ ਖਜਾਨਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- "ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ"। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਦੇ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ :- ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀਆਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਹ ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀਆਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਜੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਜੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

2. ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਹਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ।

3. ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸਲਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜਾਂ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

4. ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਸਦਾ ਸਭ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

5. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਲੈਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਦਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠੀਏ।

6. ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ ਹਨ ਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ, ਸਦਾ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਬਾਰ - ਬਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਣ ਕੀ?

ਉੱਤਰ :- ਪਛਾਣ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਨ - ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਇਸਲਈ ਮਾਇਆ ਵਕਤ ਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਕਤ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ :- ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ, ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪੇ ਮਰਿਯਾਦਾਵਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਵਿਜਯੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੁਟ ਜਾਣਗੇ। ਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵੈਸੇ ਆਪ। ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਸਵਤ: ਹੀ ਲਗ ਜਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਬੀਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਿਰਫ ਸਾ ਫਿ

ਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਅੱਜ ਕਾਮਜੀਤ ਬਣ ਗਏ, ਕਲ ਗੁੱਸਾ ਜੀਤ ਬਣ ਗਏ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਜਯੀ। ਸਿਰਫ ਬੀਜਰੂਪ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬੀਜ ਇਵੇਂ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਜੋ ਫਿਰ ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਬੀਜ ਤੋਂ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ, ਉਲਾਸ ਦਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਰਹਿਮਦਿਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਕਦੀ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਤੁਸੀਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ। ਆਪ ਰਹਿਮਦਿਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਬੋਲ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਜਾਂ ਸਿਖਿਆ ਵੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਮਰਥ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਸਿਖਿਆ ਦੇਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਧਰਨੀ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹਲ ਚਲਾਓ ਫਿਰ ਬੀਜ ਪਾਓ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹਰ ਬੀਜ ਦਾ ਫਲ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੀਵਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਬੈਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਗਾਕੇ ਰੱਖੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਤਾਂ ਬੇਲੇ ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਾਮ ਦੀ ਅਗਨੀ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਾਯਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡਰ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਅਗਨੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਚੇ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਿਫਿਕਲਟ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮੁੰਡੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਟਾਈਟ ਅਥਵਾ ਸਿਟਰਿਕਟ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਬੈਠੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹਠਯੋਗੀ ਇਵੇਂ ਟਾਈਟ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਲੱਤ, ਲੱਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਇਹ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ। ਸਿਰਫ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦੇਵੋ। ਕੋਈ ਹਨੂਮਾਨ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਨੂੰ, ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਯਾਦ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲੇ ਬੇਲੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹੋ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਅਥਵਾ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਹੋਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ, ਅਹਿਲੀਆਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜਾਸਤੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਿਫਰੈਸ਼ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਫਿਰ ਚਲਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਖਧਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਭ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀ ਜਾਣਗੀਆਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ - ਮੈਂ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਜਾਈਏ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਛੱਡਾਂਗਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਧੂਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਘੁਪਤੀ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਹਿਣਾ ਰਾਂਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਾਲਾ ਜਦੋਂ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ, ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ, ਮੱਖਣ ਚੋਰ ਆਦਿ - ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੱਖਣਚੋਰ

ਕਹਾਂਗੇ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਵੈਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ਸਿਰਫ 108 ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸ੍ਰਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਪ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਵਤਾਰ ਨਾਮ ਵੀ ਭੁੱਲ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਡਰਾਮਾ। ਜੇ ਗੱਲ ਪਾਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਹੋਇਆ, ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਘੱਟ ਜਿਆਦਾ ਬੋਲਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਿਗੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕਦੇ ਬੋਲੇ, ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿਉਜ਼ਿਯਮ ਦਾ ਨਾਮ ਇਵੇਂ ਰੱਖੇ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖ ਅੰਦਰ ਘੁਸਣ ਅਤੇ ਆਕੇ ਸਮਝਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਵੇਖ ਅੰਦਰ ਘੁਸਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿੱਖਣ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਉਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਹੀ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਉਹ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਫਿਰ ਜਦੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਏ ਤਾਂ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਏ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਤਲਬ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਪਦ੍ਰਵ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਕੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਉਹ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਸਿਖਾਉਣਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ, ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਜੇ ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਓ, ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਰੁੱਸ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਰਵਿਸ ਅਰਥ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਆਉਣ, ਸਭ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮਿੱਤਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ। ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਤ੍ਰੂਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਿਕਲੇ ਬੋਲੇ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਫ੍ਰੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਗਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਜਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਜ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਤਾਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਬੈਜ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਬੈਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਕਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ। ਲਿਟਰੇਚਰ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਤਾਂ ਫਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛਪਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਬੋਲੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬੈਜ ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਬੈਜ ਲਗਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਲੈਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਫਿਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਜ ਜਰੂਰ ਲੱਗਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ

ਸੁਖ - ਸਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੈਜ ਪਹਿਨ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬੈਜ, ਸੀਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਥਵਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪੁੱਛਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਭ ਸੁਣਨਗੇ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਜ ਲਗਾ ਰਹੋ। ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਥੇ ਬਿੱਲਾ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਬੈਜ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇਗੀ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸੈਂਟਰ ਵੀ ਖੁਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਦਾ, ਨਿਮੰਤਰਣ ਦੇਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮੱਦਦੇ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੋ, ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਸ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਹੋਇਆ, ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਘੱਟ ਜਾਸਤੀ ਬੋਲਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕਦੀ ਬੋਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਭਵ:

ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣਾਉਣ ਤਾਂ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਵਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੋ। ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣਕੇ ਸਮਾ ਲਵੋ। ਸਮਾਕੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿਰਤਨ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੋ ਤੱਕ, ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਇਵੇਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ। ਇਵੇਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਿਯ, ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਅਤੇ ਸ੍ਵ:ਪ੍ਰਿਯ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯੋਗ ਤੇ, ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕੁੱਝ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਣ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 8 - 10 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2 - ਕਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਵਸਥਾ ਥੱਲੇ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ)ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਗੰਜ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾਵੀ ਇਹ ਰਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਘਰ ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਸਾਡਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਖੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਤੀਆਂ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਸਿਰਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਜੇ ਐਕਟਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਉਦੋਂ ਬਣੇ ਜਦੋਂ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯੋਗ ਤੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਮੁਖ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਗੁੱਪਤ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟ। ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਜਪਾ ਜਾਪ। ਜਾਪ ਅੱਖਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੈ, ਜਾਪ ਮਾਨਾ ਕੋਈ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬੜਾ ਦੇਖਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ, ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ - ਥੱਲੇ ਤਾਂ ਸੱਭ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਸ਼ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਰੱਖੜੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਰੱਖਸ਼ਾ ਬੰਧਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਰਾਖੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਰਾਖੀ, ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਖੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੰਗਣ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸ੍ਵਦ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਪਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ

ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਲਿੰਗ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਬਾਬਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਣਗੇ? ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਸਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਨਾ ਪਹਿਚਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਸਚੇਬੁੱਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 8 - 10 ਸਾਲ ਬਾਦ ਵੀ ਫਾਰਗਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁੰਨੀ ਆਦਿ ਸਭ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਸਤਿਕ ਹੋ ਗਏ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਨਾਸਤਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਝਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਆਸਤਿਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤੇ ਚਿੰਤਰ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉਹ ਹੀ ਫੀਚਰ ਫਿਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਸ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੰਸ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕੀ? ਇਹ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ। ਕੰਸ ਅਸੁਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਅਸੁਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ - ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਨਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼੍ਵਰੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਹੋਵੋਗੇ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ। ਇਸ ਵਕਤ ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਮੱਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਨਿਸ਼ਟ ਤਮੋਪ੍ਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਸੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੰਤਰ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਪੁਜਾਰੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ, ਪੂਜੀਏ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਜਯ ਸੇ ਪੁਜਾਰੀ, ਪੁਜਾਰੀ ਸੇ ਪੂਜੀਯ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਜਯ ਇੱਕ ਵੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੂਜਯ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਪੂਜਯ। ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਥੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਕਲ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਹੋਲੀਡੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਓ, ਨਾ ਮਨਾਓ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ। ਆਫਿਸਲ ਹੋਲੀਡੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਹਨ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸੀ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ- ਇਹ - ਇਹ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਉੱਥੇ ਕਿਹੜੇ ਪਾਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ? ਪਾਸਟ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਕਲਯੁਗ। ਉਸਦੀ ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ।

ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਾਤੀ ਕਰਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਜਾਕੇ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਸਦੈਵ ਪਾਵਨ ਤਾ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਤੋਪ੍ਧਾਨ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤੇ

ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੀ ਰੂਪ ਹਨ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਖੇਲ੍ਹਪਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਖੇਲਪਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਕੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੋਗਰਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਖੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੱਖਰਾ - ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਚੱਲੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਇੱਥੋਂ ਦੇ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ, ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰ ਆਦਿ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮੇਰ ਦੇ ਪੰਖ ਕੱਢ ਕੇ ਪਹਿਣਦੇ ਹਨ, ਮੇਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੁਖ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰ ਦਾ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਖ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ, ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝੂਠੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਖੂਬਸੂਰਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੰਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਨਫਰਤ ਆਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਕਿੰਨਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ, ਹੈਵਿਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਹੋਵੇਗੀ ਸਭ ਦੱਬਕੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਜਿੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਤਦਬੀਰ (ਪੁਰਸਾਰਥ) ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਓ? ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਅਤੇ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਰਫੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਜਨਮਤ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਲਿਆਣੀ ਭਵ:
ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਵਲ ਲਗਾਉਣਾ, ਅਕਲੀਆਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਜਨਮਤ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਅਮਾਨਤ ਵਿੱਚ ਖਿਆਨਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਖਿਆਨਤ ਅਤੇ ਮਿਲਾਵਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣੀ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਉਹ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਤੇ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੋ ਕੱਟ ਚੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ, ਸੂਈ ਤੇ ਜੱਦ ਤੱਕ (ਜੰਕ) ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁੰਬਕ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ ਮਤਲਬ ਕਰਮਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨਾ ਖਿੱਚੇ। ਸਾਰਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆ ਜਾਗ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਨੱਖ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਿਗਰ ਤੇ ਆਤਮਾ ਕੁੱਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਐਕਟਰ ਪਾਰਧਾਰੀ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਿਟੇਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੁਟਟਾ (ਹੋਲਸੇਲ) ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲਸੇਲ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ, ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਪਾਸਟ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਟੈੱਪ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਜੇਯੰਤੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੋਈ? ਕਿਸ ਦੀ ਸਟੈੱਪ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਕਿਸੇ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ, ਕੋਈ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਟੈੱਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਟੈੱਪ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ, ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਗੇਤਾ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਉਦੋਂ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੈੱਪ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣ? ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਠਹਿਰਿਆ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਸੋਮਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਕੌਣ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੇ ਵੀ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਹਿੰਸਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਡਬਲ ਹਿੰਸਕ। ਵਿਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣਾ, ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ ਇਹ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਨਾ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਸਟੈੱਪ ਕੱਢਣ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਟੈੱਪ ਨਿਕਲਦੀ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੀ ਸਟੈੱਪ ਲੱਗਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਉਹ ਸਟੈੱਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਾਜਗੱਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਂ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਮੈਂ ਟੀਚਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਝੂਠੇ ਨਾਮ। ਉਹ ਕੋਈ

ਸਾਰੇ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੇ ਲਈ ਕਾਲੇਜ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰੋ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰ ਸਕਣ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਨਾਰਾਇਣ, ਰਾਮ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਵੋ ਫਿਰ ਸਮਝਾਓ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਸੁੰਦਰ ਸਨ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਿਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੋਲ ਹੈ। ਹੋਲ ਮਤਲਬ ਕਾਲਾ, ਹੇਵਿਨ ਮਤਲਬ ਗੋਰਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਂ, ਹਾਲੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਕਰਮਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦਿਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਓਹੋ! ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਮੰਗ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਸ਼ਿਸ਼, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਸੂਈ ਤੇ ਜਰਾ ਵੀ ਜੰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਫੱਟ ਨਾਲ ਚਟਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਕੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚਟਕੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਚੁੰਬਕ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸੂਈ ਬਿਲਕੁਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੋ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਕਸ਼ਿਸ਼, ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਕੱਟ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਲਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਚਿਹਰਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸੜੀ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੀ ਤੁੜਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਚਮਕ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਜਰਾ ਵੀ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਲਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬੱਚਾ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕੱਟ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉਤਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਤਰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੱਟ ਉਤਰੇ ਬਿਗਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਮੇਚਰਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ, ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਬਾਕੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕੀ ਮਿਲਿਆ? ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕੱਟ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖੋ। ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਮਝਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਜ਼ ਤਾਂ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਕਰੈਕਟਰ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਖੱਡੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤੇ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਜਾਣਗੇ ਉਦੋਂ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਥੋਂ ਆਈ? ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਵੈਛ ਬਣ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਕੀ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਈ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕੱਟ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਸ਼ਿਸ਼, ਉਹ ਲਵ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲਵ ਸਾਰਾ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ, ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਦੇ

ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਜੰਕ ਖਾਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਗ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਗ। ਜੰਕ ਖਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੱਟ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਬੜੀ ਜੇਰ ਨਾਲ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਚੁੰਬਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਜਿੰਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬਣਨੀ ਹੀ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ, ਫਿਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੈ, ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ, ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਫਿਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚੱਲ ਪੈਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ? ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਝੱਟ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਵਰੰਟੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੈਵੀ ਸਾਵਰੰਟੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੱਟ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਕੱਟ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕਰੈਕਟਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਚਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਂਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਘੁੰਮਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਝੁਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੱਟ ਹੋਰ ਵੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਚਿੰਤਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਰੈਕਟਰ ਸੁਧਾਰਨੇ ਹਨ।
2. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਸੜੀ ਹੋਈ ਪਰਚਿੰਤਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਤੁੜਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਜੰਕ ਉਤਾਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੂਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਭਵ:
ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦਾਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੂਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਰੂਪੀ ਦਾਸੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜਿੱਤ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਨਾਚ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੋਕੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਰਡਰ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਰਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹਨ?

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।
